

Šk. god. 2011./2012.

BARILKO

ŠKOLSKI LIST OŠ BARILOVIĆ

Br. 5.

SADRŽAJ:

Pogled prema zvijezdama-----	<i>Vesna Car</i> -----	3-4
Mala škola i igraonica-----		5
Ogledalo, ogledalce moje-----	razredna nastava	
MŠ Barilović-----		5-14
PŠ Belaj-----		15-25
PŠ Leskovac-----		26-28
PŠ Siča-----		29-33
Naš intervju: Andreja Papa, asistentica u nastavi:		
Učenici su me odmah prihvatili-----		34-35
Kamo nakon osnovne škole-----	<i>Dejana Kirinčić</i> -----	36-37
Projektna nastava:		
Jezična i etno baština-----	<i>Mirjana Vranić Šušlje</i> -----	38-43
Razigrana paleta:		
likovni i literarni radovi učenika predmetne nastave-----		44-48
Dan sjećanja na Vukovar-----		49
Iz povijesnog kalendara-----		50
Projekt:		
Mala pokazna školska vjetrenjača-----	<i>Branka Dojčinović</i> -----	51-52
Naš intervju: Dr. Dražen Šimleša:		
Djeca i mladi sposobni su za puno više-----		53-54
Globe-----		55
Biološki kutak:		
Signalni rak-----		56
Klokan bez granica-----		57
Tehnička kultura-----		58
Talijanski jezik-----		59-60
Vatru gasi, brata spasi-----	<i>Tomislav Dobrinić</i> -----	61-62
Kutak za sportski trenutak-----		63-66
Odbojkaški turniri-----		67
Pozdrav od osmaša-----		68

IMPRESSUM

Barilko, list učenika OŠ Barilović

Br. 5., šk. god. 2011./2012., lipanj 2012.

Urednica:

Branka Dojčinović, knjižničarka

Izdavač: OŠ Barilović

Barilović 96, 47252 Barilović

Za izdavača:

Vesna Car, ravnateljica

os-belaj-001@skole.t-com.hr

Fotografija s naslovnice:

Branka Dojčinović

Suradnici: učenici i učitelji razredne i predmetne nastave, stručna suradnica, tajnica

POGLED PREMA ZVIJEZDAMA

Osnovana 1904. godine Osnovna škola Barilović prošla je brojne radosne i teške trenutke. Najteži su bili oni tijekom Domovinskog rata kada je školska zgrada teško oštećena, a u novu modernu zgradu uselili smo tek 2000. godine. Ipak, cijelo vrijeme se vrijedno i kvalitetno radilo pa se danas mnogo čime možemo pohvaliti. Osnovana je učenička zadruga Barilko, GLOBE program potaknuo je istraživačku nastavu, a finski ENO program ima, kao i mi, cilj zaštititi prirodu i okoliš. U školi djeluju ritmika, folklor, gimnastika, knjižničari, dramska grupa. U našoj županiji smo jedina osnovna škola u kojoj se kao izborni predmet uz njemački nudi i talijanski jezik. U suradnji s lokalnom eko udrugom SEDRA organizirali smo ekološke akcije čišćenja i zaštite okoliša. Ponosimo se tradicionalnom biciklijadom kojom obilježavamo Dan škole i promoviramo zdrav život te ujedno organiziramo i male „senzacije“ pod vodstvom stručne suradnice Dejanke Kirinčić (kao npr. koncentrični krugovi rasplesanih učenika snimanih iz zraka maketom aviona, puštanje u zrak 130 eko balona s ekološkim porukama, izrada bicikla od više tisuća plastičnih čepova, izrada drvenih gljivica koje će poslužiti kao sjedalice na izvanučioničkoj nastavi). Od zanimljivijih projekata istaknula bih Noćno čitanje uz baterijske svjetiljke (i spavanje na strunjačama u dvorani škole), obilježavanje Dana očeva na način da su u školske klupe sjeli očevi i zajedno s učenicima prisustvovali nastavi...

Velik dio nastave odvija se kroz terensku nastavu pa tako često s učenicima odlazimo u kino, kazalište, muzeje, spomen-obilježja, parkove prirode ili nas nagrade za projekte odvedu i na put do zvijezda kao prilikom posjeta Rijeci. Do zvijezda smo otputovali zahvaljujući nagradi INA-e i Novog lista u riječkom planetariju, a ponajviše zasluga za to ima voditeljica projekta Mala pokazna školska vjetrenjača knjižničarka Branka Dojčinović.

Prošlo ljeto ugostili smo 12 volontera iz nekoliko europskih zemalja koji su preko dana pomagali krčiti obližnje zapušteno školsko zemljište i uništavati ambroziju, a uvečer održavali multikulturalne večeri kroz radionice i sportske igre. Eko Pan je najavio njihov dolazak i ove godine, pa nas posebno vesele nove aktivnosti i druženja.

Prije tri godine škola je bila uključena u tri PSGO projekta. Unapređenje nastave uvođenjem tehnologije interaktivne školske ploče, Unapređenje materijalnih uvjeta, psihomotornih osobina i socijalizacije učenika na PPDS-u u kojima sudjelujemo kao partneri te Uvođenje produženog boravka u Osnovnoj školi Barilović koji smo uspješno proveli samostalno uz značajna financijska sredstva u iznosu od 550 000 kuna. Tim projektom značajno smo opremili školu potrebnim nastavnim sredstvima i pomagalicama te proveli aktivnosti produženog boravka tijekom jedne kalendarske godine.

Posebno želim istaknuti zapažene aktivnosti naše učenice Eme Lasić koja ne samo da piše i izdaje vlastite slikovnice nego je autorica i

„Kupanje“ u moru ...Niži razredi na otoku Krku

Viši razredi u Nacionalnom parku Krka

taktilne slikovnice za slijepu i slabovidnu djecu. Ponosimo se našom ekipom stolnotenisača, Petrom Dobrinićem i Karlom i Lukom Matešom koji su nas ove godine predstavljali na državnom natjecanju. Karlo Mateša nas je i ove godine počastio uspješnim nastupom na državnom natjecanju iz tehničke kulture pa njemu upućujem posebne čestitke. Uspješni su bili i naši najmlađi učenici: Andreja Dujam osvojila je drugo mjesto na natjecanju Lektira u slici, a prvašić Martin Štefanac drugo mjesto na natjecanju Najljepše pismo posvećeno Ivici Kosteliću.

U našoj školi, međutim, nikad nismo zadovoljni postignutim, već učenici i djelatnici škole planiraju nove aktivnosti i projekte, a neke ideje mogle bi biti od koristi i za širu društvenu zajednicu. Jedan od velikih, a još uvijek neostvarenih projekata je i ideja učitelja Darka Cerjanca i Patrisa Šupera. U potkrovlju naše škole želimo urediti zvjezdarnicu. Škola ima sve preduvjete, nalazi se na uzvišenju, velik broj vedrih noći, zaklonjena je od svjetlosnog zagađenja obližnjih gradova.

Rad škole moguće je pratiti putem školskog lista Barilko, web stranice <http://os-barilovic.skole.hr/> i facebook stranice škole.

Moto škole: Što se nauči u djetinjstvu, nikad se ne zaboravlja.

I zato se mi trudimo da naši učenici uče na zabavan i poučan način, a nadamo se da većinu toga neće zaboraviti, nego će primjenjivati i tako svijet učiniti boljim.

Vesna Car, ravnateljica škole

MALA ŠKOLA I IGRAONICA 2011./2012. GOD.

UZ DJEČJI OSMIJEH, SUZE
RADOSNICE, PLES I PJESMU
RASTAJEMO SE OD
MALE ŠKOLE I IGRAONICE!!!

PRIPREMILI SMO SE ZA ŠKOLU,
UPOZNALI SLOVA, SLUŠALI PRIČE,
GLEDALI CRTIĆE....
SPREMNO KORAČAMO U NOVU
ŠKOLSKU GODINU I VESELIMO SE
NOVOJ ŠKOLSKOJ AVANTURI !!!!

MALA ŠKOLA: FILIP LUKETIĆ, IVONA GRGINČIĆ, MARTA NOVOSEL

**IGRAONICA: STJEPAN MAGDIĆ, ANA BANJAVČIĆ, LOVRO BIŠĆAN,
LEONI POLOVIĆ, IVANA DOBRINIĆ, PETRA MARČINKOVIĆ**

Želimo puno uspjeha budućem prvom razredu te nastavku druženja uz igraonicu!!!

Učiteljica: Ivana Tuškan Mihalić

Prvi i drugi razred MŠ Barilović

Učiteljica: *Anka Grman*

Prvi razred: *Tea Maglić, Dominik Krivačić, Tomislav Župčić, Martin Štefanac, Morana Škrtić i Nikolina Dujam.*

Drugi razred: *Karla Belavić, Ružica Brcković i Natali Dobrinić*

I ove godine sudjelovali smo na različitim likovnim i literarnim natjecanjima: **Najljepša poštanska marka** – HP; **Poj riči materinske (Ex libris)** – OŠ Primošten; **Nakit** – OŠ Kneza Branimira, Donji Muć; **EU u školi (Baka i djed)** – Karlovačka županija; **Lektira u slici** – OŠ Vojnić; **LIK** – OŠ „Braća Seljan“; **Najljepše pismo 2012.** – HP I AZOO; **Gimnastika (županijsko)**... Izgleda da nam ove godine najbolje „idu“ pisma. Je li nam se ove godine sve „posložilo“ ili je to znak da se sve u životu događa s razlogom? Prosudite sami.

GIMNASTIKA

Županijsko natjecanje u OŠ Grabrik 26. ožujka:

Dječaci 3. mjesto -ekipno,
Djevojčice 7. mjesto – ekipno
LIDRANO

Marko, Martin i Mateo

LAŽNE ŠKUDE“ – nakit

Martin

Dominik

DJED I BAKA: EU u školi

Martin

Tomislav

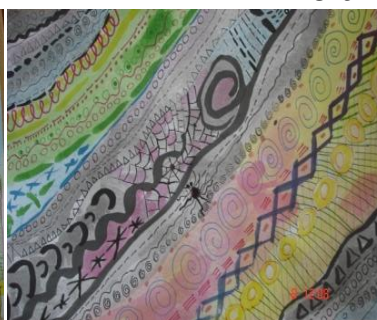

Tea

LIK: Martin

Dominik

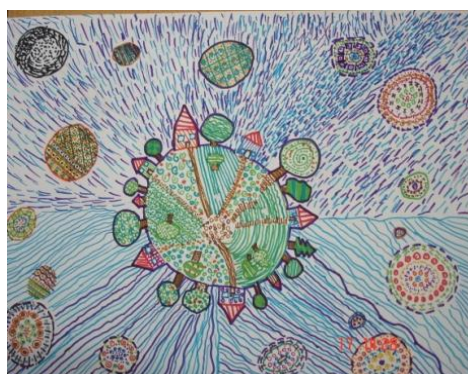
Morana

SFERA- likovni natječaj

Martin

Morana

POMAŽUĆI DRUGIMA POSTAJEMO BOLJI

Iz kuće je dopirao mamin ljutiti glas. Zvala me je da dođem u sobu. Vrata moga ormara nisu se mogla zatvoriti od previše odjeće u njemu. Obećala sam mami da ću to srediti.

Ljudi moji, čega sve tamo nije bilo! Majica raznih boja, veličina i krojeva. Haljina jednobojnih i šarenih, minica i onih dužih. Hlača od štofa i hrpa traperica. A o jaknama i kaputima da i ne govorim. Čarape u paru i bez para... Samo što još nema zmija, ljutila se mama. Onda mi je mama „održala predavanje“ o tome kako stalno tražim da mi kupi novu odjeću, a ovdje ima odjeće za bar dvoje-troje djece. Super ideja! Svu odjeću koja mi je mala odlučila sam pokloniti onima koji je nemaju. Sve sam lijepo složila i stavila u kartonske kutije. Razgovarala sam s mamom da to nekome poklonim. Mama se složila s mojim prijedlogom. Drugi dan uzele smo kutije s odjećom i odvezle ih u Caritas.

Znajući da će moja odjeća usrećiti neko dijete (ili više njih), osjećala sam se odlično. Tko zna koje će sve kombinacije osmisлити neka meni slična djevojčica. Moje stare krpice za nekoga će biti posljednji modni krik. A to nije mala stvar, zar ne?

Karla Belavić, 2. razred

Pismo prijateljstva poslano je u boci, u proljeće 2010.

Pismo prijateljstva

Učenici smo OŠ Barilović iz mjesta Barilovića, Karlovačka županija. Naše mjesto je malo. Cijela općina ima nešto više od 3 000 žitelja. Kroz naše mjesto teče rijeka Korana. Tako smo došli na ideju da pismo pošaljemo vodom, tj. rijekom. Zanima nas gdje će poslana pisma stići. Zato Vas molimo, ako u svom mjestu ugledate poruku u boci, javite nam gdje ste je pronašli (rijeka, mjesto).

Kontaktirati nas možete na telefon: 047/847-191 ili

E-mail: os-belaj-001@skole.htnet.hr

HVALA!

Učenici OŠ Barilović

Nakon više od dvije godine dobili smo ovu poruku:

Dragi učenici!

U subotu 07.04. 2012. na rijeci Kupi u Banskome Kovačevcu sam pronašla vaše PISMO PRIJATELJSTVA. Zaista sam bila sretna što sam baš ja pronašla bocu u kojoj je bila vaša porukica.

Prepisala sam vašu adresu i pustila bocu da plovi dalje rijekom u nadi da će još netko pronaći vašu poruku i javiti vam njen dalji tijek putovanja (moram priznati da sam razmišljala da je ostavim za uspomenu, ali zbog vas sam je pustila niz vodu).

LIJEPO VAS POZDRAVLJAM!
Franka Mihalić

Već nekoliko godina HP raspisuje natječaj za najljepše pismo. Najljepše pismo 2012. imalo je temu: Pismo najomiljenijem sportašu (s naglaskom na Olimpijske igre). Od svih pristiglih pisama nagrađuju se samo tri, a pet se pohvaljuje. Dana 12. 04. 2012. na stranicama Agencije za odgoj i obrazovanje objavljeni su rezultati natječaja „**Najljepše pismo 2012**“. Učenik **1. razreda** naše škole, **Martin Štefanac**, osvojio je **2. mjesto** u konkurenciji učenika OŠ u Republici Hrvatskoj. Pisao je pismo skijašu Ivici Kosteliću. Čestitamo, Martine!

Dragi Ivice!

Ja sam Martin. Idem u prvi razred. Već sam naučio sva tiskana slova. Lijepo pišem, ali me još malo muči čitanje. Ti si, Ivice, moj najdraži sportaš. Baš kao i ti, i ja najviše volim zimu. Što se to događa ove godine? Naučio sam u školi da zima počinje u prosincu, ali od zime ni z. Mama mi je kupila nove skije, štapove i pancerice. Obučem se, stojim uz prozor, gledam u nebo i svaki dan na TV-u pratim vremensku prognozu. Zima nikako da dođe, pretvorila se u proljeće. Nesretan sam, Ivice! Nikako da isprobam nove skije. Dosadilo mi je više čekati...

Onda još i učiteljica stalno zadaje domaće zadaće: nauči čitati, napiši, nacrtaj, dopuni, ponovi, uvježbaj i sve tako redom. Na

kraju još i ovo: Istraži što znaš o Olimpijskim igrama. Kad već nema snijega i ne mogu se skijati, uključit ću računalo i vidjeti što piše. Olimpijske igre su sportske igre koje se održavaju svake četiri godine. Prve OI održale su se u Ateni. S manjim prekidima održavaju se sve do danas. One od početka 19. stoljeća zovemo Modernima. Dijelimo ih na ljetne i zimske. Na njima sudjeluje veliki broj sportaša iz različitih zemalja. Natječu se u različitim sportskim disciplinama, ponašaju se sportski i fer. Olimpijske igre ne održavaju se samo zbog pobjeda i zlatnih medalja. Sportaši se druže i pravi su prijatelji. Pronašao sam i podatke o tebi. U Torontu i Vankuveru srebrne i brončana medalja. Jedva čekam 2014. godinu, nove OI u Sočiju i puno zlatnih medalja za tebe.

Iz kuhinje čujem bratov glas: -Martine požuri, uskoro Ivica vozi! Sjedim ispred televizora i jedem jabuku (zdrava hrana, naravno). Nestrpljivo čekam prijenos iz Wengena. Nakon prve vožnje 3. mjesto. Nije to ni tako loše. Onda slijedi druga vožnja. Samo da stigneš na cilj, ništa drugo nije važno. Nemoj pasti, Ivice! Imao si već previše sportskih ozljeda. Ne bih mogao podnijeti da ti se opet nešto dogodi. Reporter prikazuju tvoju obitelj u publici. Janica je nervozna. I ona se jako boji za tebe. Danas je Janičin rođendan. Ova vožnja posvećena je samo njoj. Znam da joj za rođendan želiš darovati zlato. Ipak je ona tvoja sestra. Svi smo nestrpljivi: vičemo, navijamo, držimo palčeve... i Ivica je u cilju! Prvi! To, majstore!!! Ipak si ti najbolji!

Znaš li, Ivice, što mi je najdraže? Kada pjevaš našu himnu i kada Janica na noktima ima napisano IVICA, kada se vijore hrvatske zastave i one „kockaste“, kada svi pjevaju s tobom i kad na transparentima piše: BRAVO, PROFESORE!

Ivice, imam jednu molbu za tebe. Ako uskoro ne padne snijeg, pošalji mi snježni top, neka meni i mojim prijateljima napravi jedno snježno i bijelo brdo, da se možemo skijati i sanjkati. Znam da ti to možeš. Ako mi nisi u mogućnosti ispuniti ovu želju, ja ću malo pričekati (prognoza za idući tjedan govori o snijegu od 30 cm) onaj pravi, prirodni. Ti se, Ivice, pobrini samo za mali i veliki kristalni globus, kao i lani, i to će biti super!

Voli Te Tvoj

Martin

EX LIBRIS – Morana

Karla

Martin

LEKTIRA U ŠKOLI:

Natali

Martin

Karla

Na Svjetski dan knjige 23. travnja. 2012. našu školu posjetio je Bruno Došen, učenik 4. razreda OŠ „Vladimir Nazor“ iz Duge Rese. Dječak je vrlo nadaren za pisanje poezije. Učenici 1.– 4. razreda ilustrirali su Brunine pjesme (dječak boluje od cerebralne paralize). Kao znak zahvale i prijateljstva, Bruno je učenicima naše škole napisao sljedeće:

Dragi prijatelji!

Danas mi je bilo lijepo s vama. Imate lijepu školu. Hvala vam na izvrsnom provodu. Nadam se da ćemo se opet vidjeti i da ćete i vi posjetiti moju školu. Budite i dalje ovako veseli i dobri.

Bruno Došen

P.S. Zato ponekad napišite pismo, nemojte samo slati SMS. Dobiveno pismo možete čitati nekoliko puta, možete ga čuvati godinama, možete ga čak i pomirisati... Naravno, pismo mora biti napisano gramatički ispravno, uredno i jasno. Ne budite „František“ i nemojte zaboraviti napisati adresu, da poštar „Kolbaba“ ne traži „Marženku“ godinama.

Srdačan pozdrav šalje vam vaša

učiteljica Anka Grman

TREĆI I ČETVRTI RAZRED MŠ BARILOVIĆ

– učiteljica: Danijela Zatezalo

Ovu školsku godinu posvetili smo se međupredmetnoj temi *Poduzetništvo*. Bit poduzetničkog ponašanja je prepoznavanje prilika i ostvarivanje ideja. U školskom projektu *Afrika* prepoznali smo priliku za poduzetništvo. Naša ideja je bila prikupljanje novca kojim bismo pomogli siromašnoj djeci Afrike, ali i novca kojim bismo si platili izlet na Krk. Na božićnoj radionici izrađivali smo gipsane anđele i ukrasne božićne vijence. Organizirali smo prodaju i prikupili 724,30 kuna za pomoć afričkoj djeci.

Za Valentinovo
smo izrađivali srca
od papira i žice.
Srca smo poklanjali
dragim osobama,
no bilo ih je i za
prodaju.

VALENTINOVO

Kada se zaljubiš,
I nekoga poljubiš
To je osjećaj pravi
I ljubav u glavi.

LJUBAV

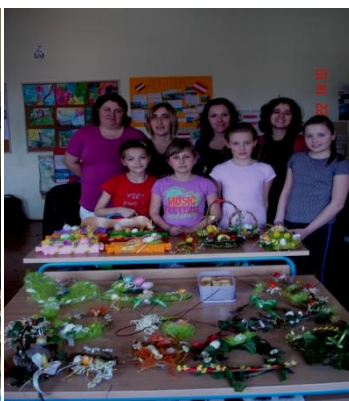
Najvažnija je na svijetu.
Možeš se zaljubiti i u letu.

POLJUBAC

Jedva sam dočekala
Poljubac njegov
S vrha kule
Jer ipak krećemo
Od nule.

Mihaela Maglić i Andreja Dujam

Na uskršnoj radionici smo izrađivali uskršne ukrase za vrata, pisanice i cvjetne aranžmane za stol. U rad smo uključili i majke. Organizirali smo prodaju pred kinom u Dugoj Resi.

Najslađa je bila radionica na kojoj smo pekli austrijske kolače i torte uz pomoć naših vrijednih i kreativnih mama. Ispekli smo toliko kolača da je bilo za prodaju, ali i za degustaciju na integriranom danu kada smo prezentirali Austriju.

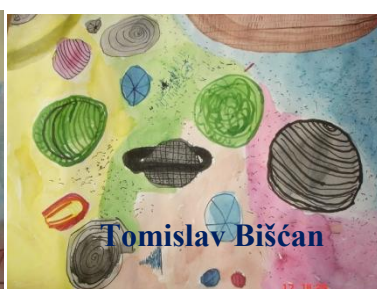
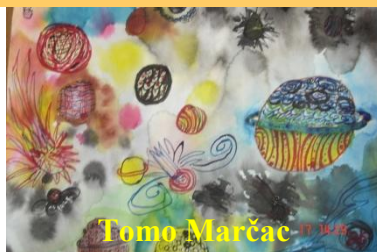
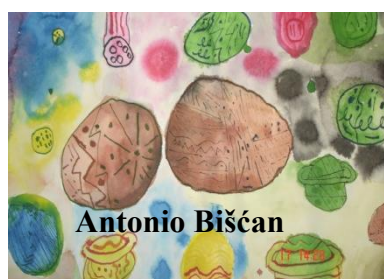

Preuzeli smo inicijativu i u poduzetništvo uključili i prvi i drugi razred. Posijali smo sjeme raznog povrća i strpljivo čekali dan kada ćemo moći prodavati presadnice. Uz našu upornost, jačao je i optimizam. Kako su naše biljke bivale sve veće i jače, i mi smo sve više vjerovali u uspjeh. Puno smo naučili o uzgoju povrća i o životnim uvjetima koji su važni za biljke. Kada je došlo vrijeme sve smo presadnice donijeli u školu. Obavijest na vratima škole o prodaji presadnica rajčice, paprike, patlidžana, kelja, kupusa, peršina, celera, suncokreta, salate i cikle privukla je mnoge kupce. U dva dana sve smo rasprodali. Novcem koji smo sakupili počastit ćemo se na izletu.

Poduzetničkim radom u okruženje u kojem živimo i radimo donijeli smo promjene, puno smo naučili, razvijali smo odlučnost, dosjetljivost, optimizam, snalažljivost, energičnost, upornost i spretnost.

Volimo se likovno izražavati. Sudjelovali smo na natjecajima **SFERA, LIK i Lektira u slici**. **SFERA: „Usamljeni planet“**

„Ples vila“: Slađana Dmitrović, Ena Krajačić, Mihaela Maglić i Andreja Dujam

LIK: „Čudesno putovanje“: Mateo Maglić, Marko Marčinković, Antonio Bišćan, Tomislav Štefanac, Slađana Dmitrović, Tomo Marčac i Mihaela Maglić

Rad Mihaele Maglić je otišao na državno natjecanje.

Mihaela, čestitamo!

„Lektira u slici“: Andreja Dujam, Mihaela Maglić, Tomislav Štefanac, Slađana Dmitrović, Ena Krajačić, Mateo Maglić, Tomo Marčac, Marko Marčinković, Domagoj Škrtić,

Naročito smo ponosni na **Andreju Dujam** jer je svojim radom osvojila **2. mjesto** u konkurenciji četvrtih razreda na likovnom natječaju „Lektira u slici“. Kroz likovni izričaj predstavila je književno djelo „**Nevidljiva Iva**“. Andreja, čestitamo!

Ponosni smo na uspjeh Antonija Vratarića koji se sastavkom *Životinjska zabava* plasirao na županijski LIDRANO.

ŽIVOTINJSKA ZABAVA

Bila je to prava mala farma od osam gusaka, četiri prašića i dvanaest kokoši. Mislio sam da je obična i dosadna.

Kad sam gledao prema njihovim nastambama, nešto su se uznemirile. Pitao sam se pripremaju li kakvu proslavu? Čulo se roktanje, kokodakanje, gakanje. Jedna kokica se zaletjela na najužu gredu i pjevala iz petnih žila. Došla je moja baka „farmerica“ pokupiti jaja. Valjda nakon toliko kokodakanja ima i jaja. Najveselija kokica je i dalje kriještala kao da saziva ostale životinje oko sebe. Bilo ih je užitak promatrati. Izlaze prašići, guske, pijetao i ostale kokoši iz svojih nastambi.

Prašići su se zabijali u guske, kokoši su ključale prašiće po ušima, a guske siktale za svakim koga vide ispred sebe. Kakva je to gužva i zbrka? Svi su veseli, trčkaraju, mijenjaju pravac, sakrivaju se iza naslonjenih dasaka.

Bilo je podne. Uživao sam i dalje u toj bezbrižnoj igri sitih životinja na mojoj maloj farmi. Čuo sam da su životinje iz ostalih dvorišta također glasnije. Možda pozdravljaju podne i očekuju obilniji obrok.

Počeo sam razmišljati o njihovom ponašanju. Iako su različitih vrsta, lijepo se slažu, vesele, dijele prostor, znaju kad je sredina dana i da na spavanje treba rano krenuti. Zavolio sam svoje životinjice i nagovarao baku da ubacimo još poneku vrstu da bi taj orkestar još bolje zvučao. Baka se nasmijala i složila s mojim prijedlogom.

Promatrajući životinje shvatio sam kako od njih možemo puno naučiti.

Antonio Vratarić, 4.r.

PRVI RAZRED PŠ BELAJ – UČITELJICA NADA VIŠAL

U razredu je 10 učenika, 5 djevojčica i 5 dječaka. Veseli i razigrani željno su krenuli učiti

**Posjet Gradskoj knjižnici
Ivan Goran Kovačić**

Ova školska godina bila je vrlo zanimljiva. Putovali smo, uvježbavali priredbe, obilježavali razne događaje i rado sudjelovali u sportskim aktivnostima.

U Karlovcu smo posjetili Gradsku knjižnicu Ivan Goran Kovačić i dva puta bili u kazalištu Zorin dom. Pješačili smo do Barilovićkog Leskovca i posjetili Crkvu svetog Josipa. Uvježbavali smo priredbe za Dan neovisnosti, Božić i Novu godinu. Obilježili smo Dan kravata, Svetog Nikolu, Valentinovo i Dan planeta Zemlje. Prošle zime smo se sanjkali, a Dan škole proveli u igranju starih tradicionalnih igara. Odali smo počast poginulima u Domovinskom ratu i žrtvama Drugog svjetskog rata te se prisjetili pada i žrtve Vukovara.

Dan neovisnosti – 8. listopada

Svjetski dan kravata – 18. listopada

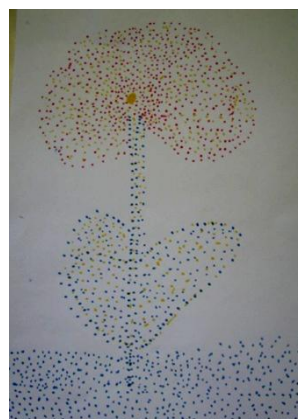
Grožde, Natalija Štefanac

Hladno jutro, Ivan Mateša

Sjećanje na Vukovar

Čudesna biljka, Tihana Bosiljevac Smok

Stroj prof. Baltazara, Matej Bačelić

Zima je...Johana Zausnig

**Božićna i novogodišnja
priredba**

Igrokaz: Bijelo odijelo

Božić je, Mile Jurković

**Moja kuća, Tomica
Goldašić**

**Cvjetna livada, Dorotea
Štefanac**

**Stiglo je proljeće,
Viktoria Gojak**

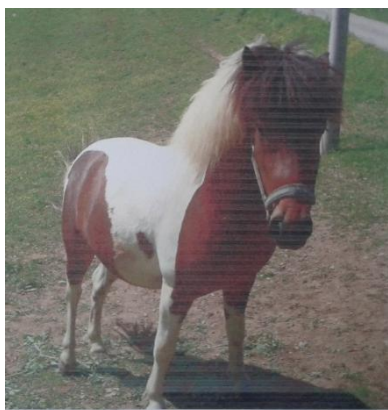

PISMA ZA VALENTINOVO

DRUGI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJ RENATO ILIĆ

MOJ KONJ

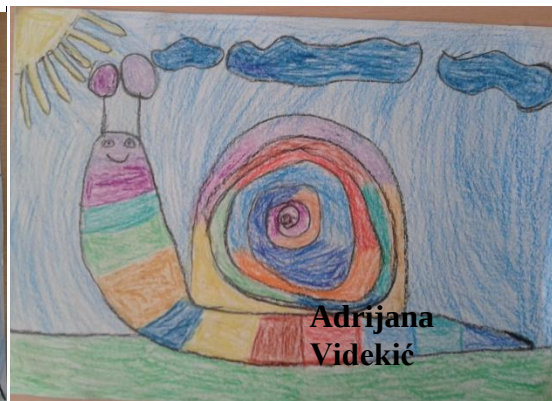
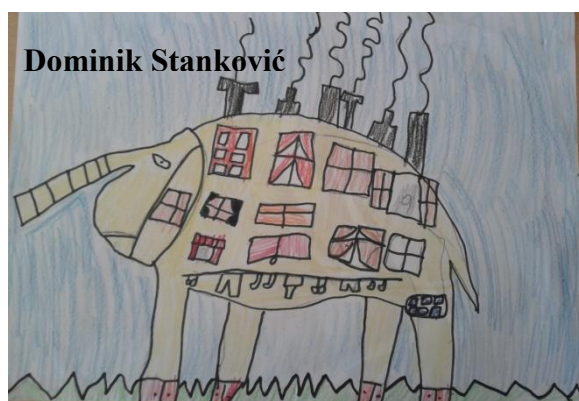
Moj konj zove se Mirna.
Ona je dobar i miran konj, volim je jahati. Kada je pao snijeg, vukla je mene i sestru na sanjkama. Gurnula nas je u grabu pa smo pali. Cijelim putem samo smo se smijali, a Mirna nas je gledala. Vukla nas je do šume na vrh brda pa smo se spuštali sanjkama natrag.
Kasno smo se vratili kući. Baka nam je skuhala čaj, a Mirna je za nagradu dobila kocku šećera.

Nikola Brnardić

MEDVJEDOVA PRIČA

Nekad davno u visokim planinama i šumi borovoj živjela je porodica medvjeda. Obitelj su bili otac medvjed, mama medvjedica i dva mala medvjeda. Jednog lijepog proljetnog dana pošli su u ribolov na rijeku u nizini. Rijeka je bila brza i hladna. Tata medvjed stajao je u rijeci i šapama izbacivao ribe na obalu, a medvjedići su ih skupljali. Mama medvjedica je bila u šetnji uz rijeku pa je pronašla pčele i njihov med. Kad su se najeli, odmarali su uz rijeku i šumove njezinih slapova. Tako bi to trajalo cijelo ljeto, a u kasnu jesen bi se vraćali svojoj kući gdje bi prespavali svoj zimski san.

Pavo Gojak

ŠUMSKI ZEC

Zec ima duge uši kojima čuje svaki šum. Njegova crna njuškica nanjuši svaku mrkvicu. Njegove noge su kratke i brze. Šumski zec može biti šaren, smeđ, crn, siv i bijel. Zec se jako boji lisice i vuka. On jako voli šumu i prirodu. On jako voli travu.

Katarina Mihalić

LISICA

Lisica živi u šumi, u šumi ima jamu pod zemljom u kojoj spava i u koju bježi kad osjeti opasnost. Hrani se šumskim životinjama, a kad je jako gladna, zna otići ljudima u dvorište i iz kokošinjca ukrasti koju kokoš. Lisica ima jako lijep kitnjast rep, malo veća je od mačke i dlaka joj je lijepe zlatnožute boje. Moj tata je pričao da ima i bijesnih lisica i da bismo od njihovog ugriza mogli umrijeti. Zato se jako bojim lisice iako mi je jedna od najljepših šumskih životinja.

Helena Polović

Helena Polović

CRVENKO

Bio jednom jedan jelen koji je imao crveni nos. On je mislio da jeleni mogu letjeti pa se penjao na jedan kamen i skakao jer je mislio da će poletjeti. Drugi su mu se smijali. Njegova mama mu je rekla da na Sjevernom polu ima jelena koji lete, ali da je to samo priča. On nije mislio tako i krenuo je prema Sjevernom polu. Kad je došao do Sjevernog pola, vidio je jelene kako lete. Probao je i on, ali nije uspio. Drugi jeleni su to vidjeli i pokušali ga naučiti letjeti. Opet je probao, ali nije uspio letjeti.

–Ali zašto vi možete letjeti, pitao ih je Crvenko. – Zato što smo mi jeleni Djeda Božićnjaka.

Adrijana Videkić

Patricija Mateša

Na integriranom danu o EU osvojili smo 3. mjesto za predstavljanje Španjolske.

TREĆI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJICA BARICA BANJAVČIĆ

Terenska nastava

Dan sjećanja na Vukovar

Božićna priredba

Zimske radosti

SANJKANJE

Bio sam tužan. Moja astma se pogoršala i mislio sam da neću ići na sanjkanje koje se organiziralo u školi. Međutim mama je uspjela spriječiti veće pogoršanje i rekla mi da ću ići na sanjkanje. Svi smo stigli u školu s opremom i nakon dva sata nastave krenuli. Spuštali smo se jedan za drugim. Sanjke su jurile niz brdo. Kad bismo udarili u neravninu na stazi, skočili bismo u zrak i pali na snijeg. Tako se dogodilo i dok smo učiteljica i ja jurili stazom. Bilo je hladno, ali veselo. Jako smo se dobro zabavili, ali vrijeme je brzo prolazilo. Pošli smo natrag u školu, a tamo nas je dočekao topli čaj. Bilo je to najljepše sanjkanje u mom životu.

Marko Belavić

ZIMSKI ŠKOLSKI NEMIR

Zalepršale su pahulje snijega. Zabijelile su i dol i brijeg. Unijele su nemir među učenike naše škole. Niti učitelji se nisu bolje osjećali. Na radost učenika učitelji donose važnu odluku. Petak, 10. veljače svi moramo biti izliječeni. Tako je i bilo. Toga jutra svi smo u školu došli sa zimskom opremom. Nakon dva sata nastave svi smo se uputili po lijek na obližnji brežuljak. Liječili smo se spuštanjem na sanjkama. Nekome je trebala i poneka doza više. Zbog toga je morala pasti pokoja gruda snijega. Hrabre su bile učiteljice. Pristupile su liječenju kao i mi učenici. Jedino su učitelji bili malo suzdržani. Njima je za izlječenje bilo dovoljno stajati na vrhu i gledati u nas. Vrijeme je tako brzo prošlo i morali smo krenuti prema školi. Došavši u školu osjetili smo ugodan miris toploga čaja iz kuhinje tete Jadranke. Bila je to zadnja doza lijeka. Nakon popijenog čaja svi smo bili izliječeni.

Ana Škrtić

Skupni rad

Kravata, Petra Banjavčić

Lampioni, Petra Halar

SUSRET S PROFESOROM BALTAZAROM

Jednog lijepog sunčanog dana šetala sam selom. Začula sam neobičnu buku. Provirila sam kroz grmlje i ugledala profesora Baltazara. Bilo mi je neobično što je ovdje jer je on lik iz crtića. Rekao mi je da je došao iz zemlje bajki. Izumio je neobičan stroj koji ga može prevesti u stvaran svijet. Odlučila sam mu pomoći napraviti novi stroj ali prvo smo morali naći dijelove. Kada smo ih našli, htio je napraviti još jedan. Nije mi bilo jasno zašto još jedan. Napravili smo ga i otkrio mi je da je taj drugi stroj za mene. Bila sam jako sretna. Pozvao me da ga posjetim u njegovoj zemlji. Prije polaska morala sam pripremiti darove. Za poklon Baltazaru i njegovim prijateljima izabrala sam nekoliko knjiga. Svi su bili sretni poklonima, a ja sam uživala u njihovom društvu. Vrijeme je brzo prolazilo i morala sam se vratiti kući.

Kada sam se vratila, sve sam ispričala obitelji.

Petra Halar

Dan palačinki

Bicikl, Ivan Škrtić

Šegrt Hlapić, Marko Belavić

Vlak u snijegu, Ana Škrtić

ZVJEZDO, ZVJEZDO, ZVJEZDICE

MOJA ZVJEZDA JE MALA,
ALI PUNO JOJ HVALA
ŠTO BLIJEŠTI U MRAKU
PRI SVAKOM MOM KORAKU.

VOLJELA BIH DA JE BLIŽE
DA MI JE MALO NIŽE
DA JE MOGU RUKAMA DOTAKNUTI
I GDJE POŽELIM PRIMAKNUTI.

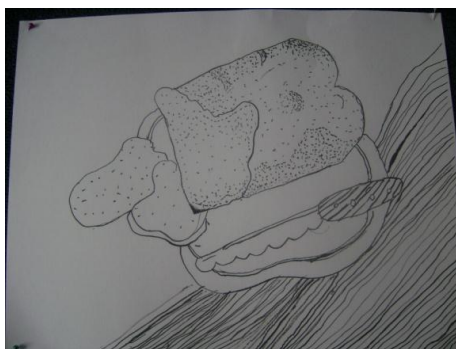
KADA VIDIM
NJEZIN ČAROBNI SJAJ,
MOJOJ TUZI
ODMAH DOĐE KRAJ.

Patricia Grčić

EU – SR NJEMAČKA

Moja mama,
Dorotea Dobrinić

Kruh, Marija Štefanac

Moja mama,
Anamarija Bukovac

MOJA MAMA

Moja mama zove se Sanja. Ona ima smeđe oči i smeđu kosu. Srednje je visine. Najviše voli nositi traperice i majicu. Svake večeri ona brata i mene pita što ćemo obući za sutrašnji dan. Iskažemo želju i to nam pripremi. Brine se da navečer uključim budilicu na mobitelu. Voli se šaliti. Najbolja je na svijetu. Jako ju volim.

Ana Brozić

PUT DO USPJEHA

Put do uspjeha je kao put do vrha neke strme uzvisine. Netko ga može prijeći lakše netko teže, netko brže, a netko sporije. Kako bi stigli do vrha te uzvisine, odnosno uspjeha, moramo znati što želimo. Kad postavimo cilj već smo korak do uspjeha. Upornost, pouzdanje u sebe, marljivost i zalaganje koraci su kojima prelazimo veliki dio toga puta. Tim sam koracima i sama pregazila put do uspjeha koji meni puno znači.

Prestati gristi nokte za mene je bilo jako teško, ali je moja upornost bila put do uspjeha.

Ana Škrtić

ČETVRTI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJ JOSIP NOVOSEL

Luka Banjavčić, Adil Bošnjaković, Barbara Dobrinić, Matej Dobrinić, Petra Dobrinić, Antonio Gojak, Nikola Kasunić, Mirna Milčić, Mateo Stanković, Martin Stojković, Luka Vratarić.

Ove školske godine smo puno radili, vidjeli, naučili i dobro se zabavljali....

SVIJET U ZEMLJI ČUDESNA

Danas, dok mi žalimo što nemamo novi mobitel, novu kuću i novo računalo, mnoga djeca u Africi gladuju i umiru od gladi dok bogati ljudi kupuju nove stvari. Mnogi bogataši kažu da bi donirali, ali oni to samo kažu, a u srcu ne bi dali. Da bi svi bili sretni, bogati i siromašni, mi ovdje i oni u Africi, ne treba veliko čudo, ne treba mnogo dati. Treba samo imati veliko srce i čudo u svijetu će se dogoditi. Kada bi svatko pomogao onoliko koliko može ne gledajući na druge. Kada bismo zaboravili na one skupe stvari koje nam nisu potrebne, imali bismo dovoljno da pomognemo svima onima koji nemaju što jesti i piti. Čuo sam oca kako govori jednu poslovicu: "Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača". Znači da bi i jedna kuna bila početak, zrno za pogaču. Sa svojim prijateljem Josipom napravio sam igračke od drveta. Eto, to je dobar primjer da se ne moraju kupovati skupe igračke. Većina ljudi stalno žuri na posao, u trgovine, na skijanje, na ljetovanje, žive čudnovato brzo sa čudnovatim stvarima, a opet se dosađuju i govore stalno da im nešto nedostaje.

Meni je to sve čudno kako žive, a zašto ne učine ona mala čuda da pomognu nekome pa da onda budu sretni? Volio bih poručiti svim ljudima kako da ovaj svijet u zemlji čudesa učinimo sretnim. Moramo svi mrziti nasilje i sebičnost, a voljeti se i pomagati.

Adil Bošnjaković

Neki od naših radova na koje smo jako ponosni !!

Grupni radovi

Proljeće

U proljeće sve se budi

I radosni budu ljudi.

Svi se hvataju posla jer im je zime dosta.

Oru, sade, siju svašta da bude lijepa *bašta*.

U proljeće cvate cvijeće, sve je ljepše nego smeće.

Nikolina Kasunić

Ljeto u mom dvorištu

**U ljeto počinju vrući dani.
Sunce pruža svoje jake zrake i
žarko peče. Moj pas lijeno
zijeva i traži debeli hlad. U toj
silnoj žezi našla se lipa koja nas
štiti od jakog sunca. Svoje
kitnjaste grane raširila kao
kišobran. U toj hladovini svi
uživamo.**

Martin Stojković

TIJEKOM GODINE SMO BILI JAKO MARLJIVI...ALI PONEKAD I RAD MOŽE BITI ZABAVAN!

Ovako izgleda naš sat matematike

BILI SMO IZUZETNO KREATIVI

Nikolina Kasunić i Mirna Milčić

Svaki učenik ima svoje nadarene prste u ovim radovima kao i u stvaranju materijala za časopis...Bili smo vrijedni, marljivi i dobri. Radujemo se što ćemo postati **petaši**. Toliko od nas, puno pozdrava od vašeg četvrtog razreda **s Belaja**....

NEKE OD IZJAVA NAŠIH UČENIKA

Petra Dobrinić: „Volim se igrati pod satom“

Luka Vratarić:“ Obožavam pjevati pod glazbenim“

Mirna Milčić:“ U školi samo poželjela postati slikarica jednog dana“

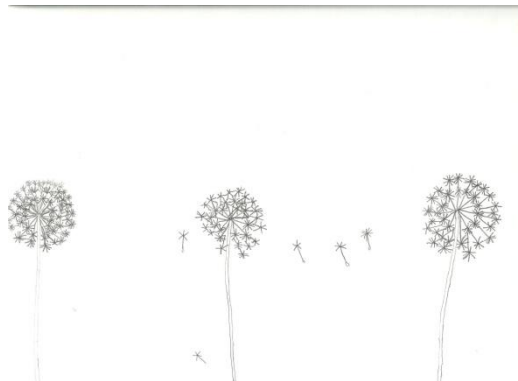
Vidimo se u petom razredu!!!

PŠ BARILOVIĆKI LESKOVAC

broji ukupno pet učenika: prvašicu **Anteu Marčac**, učenike drugog razreda, **Mirtu Marčac** i **Ivana Spudića** te buduće petaše **Ivanu Kokot** i **Željka Spudića**. Kako su proveli školsku godinu na izmaku zajedno s učiteljicom **Petrom Poljak**, pokušajte doživjeti iz likovnih, literarnih i fotografskih zabilješki.

Mirta Marčac, 2.razred

Antea Marčac, 1.razred

KIŠA

Kiša,
Svježna, nježna
Pada, rominja il' pljušti.
Nježno i smireno, brzo i snažno,
Kiša.

Željko Spudić, 4.razred

LIŠĆE

Lišće,
Šušljivo,
Pada, šušti i leti.
Nježno i polagano,
Lišće.

Antea Marčac, 1. razred

Antea Marčac, 1.razred

MORE

More,
Modro, slano,
Šumi, blista, sjaji.
Mirno, ugodno i sretno,
More.

Ivan Spudić, 2.razred

RIŽA NA MLIJEKU

Rižu na mlijeku
ja jako volim,
ja je šećerim,
al' zato ne solim.

Vruće mlijeko
već vrije,
pa nek bude gotovo
što prije.

Antea Marčac, 1.razred

Željko Spudić, 4. razred

UJBUNA U KOKOŠINJCU

U jednom kokošinjcu živjelo je pet kokoši. Sjedile su na jajima i čekale da se izlegu pilići. Jednog proljetnog sunčanog dana pilići su počeli izlaziti iz jaja. Koke su bile presretne jer su se svi pilići uspješno izlegli. Navečer su svi mirno zaspali. Kasno u noći došuljala se lisica do kokošinjca. Nanjušila je male piliće i htjela ih pojesti. Koke su osjetile opasnost i uznemirile se. Počele su kokodakati probudivši pijetla koji je glasnim kukurikanjem dozvao psa čuvara. Pas je potjerao lijku daleko u šumu. Vratio se do kokošinjca kako bi provjerio kokoši, a one su ga sretne dočekale i nagradile ga veselim kokodakanjem.

Mirta Marčac, 2.razred

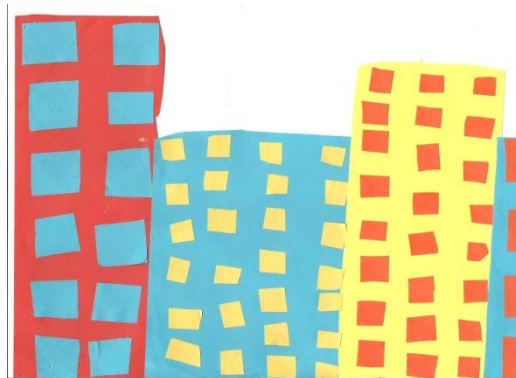
PSIĆ I MIŠ

Jedan mali psić mislio da je mačka
pa ulovio miša da mu bude igračka.
Jednoga dana miš mu pobjegne,
a on samo ramenima slegne.

Tražio je i tražio novoga miša
da mu se tuga bar malo utiša.
A mali miš baš neće da dođe
i psiću tuga nikako da prođe.

Odjednom je shvatio da on nije mačka
i da mu uopće ne treba takva igračka.
Od tada nije više tužan bio
što novog miša nije ulovio.

Mirta Marčac, 2.razred

Ivan Spudić, 2.razred

Željko Spudić, 4.razred

KROZ ŠKOLSKU GODINU – SLIKOPRIČE

Dan kravate

Zimske radosti

Izlet u Karlovac

Čišćenje okoliša

Kulinarsko umijeće

Božićna priredba i
razredni Supertalent

POZDRAV
IZ
BARILOVIĆKOG
LESKOVCA!

PODRUČNA ŠKOLA SIČA
(odabrala i pripremila učiteljica Maja Pignar-Mijović)

Ovu školsku godinu 2011./2012. polazi 7 učenika u trostrazrednoj kombinaciji. Uz učiteljicu tu su bili vjeroučitelj Jure Gagić i učiteljica engleskog jezika Kristina Cindrić-Banović s kojima smo lijepo radili i surađivali, posebno na našoj božićnoj priredbi.

Družili smo se, učili, otkrivali, putovali, igrali, glumili i tako se približili kraju još jedne školske godine. Obilježili smo mnoge prigodne datume, a i bibliobus, s tetom Natašom i stričekom

Nikolom, redovito nam je dolazio s novim knjigama i filmovima. Eto, zasluženno čekamo dugo toplo ljeto i željeni odmor.

STARI GRAD

Tomislav Luketić, 4.r.

Na jednom brežuljku stoji stari grad. Ispod njega prolazi cesta, a uz nju teče rijeka Korana. On ponosno stoji na brežuljku i prati sve prolaznike. Blizu njega je škola, a on radosno dočekuje i pozdravlja djecu. Dok traju školski praznici, on tužno stoji i dane broji do početka školske godine i željno iščekuje svoje đake. U tišini on stoji i sluša njihove probleme.

Ivana Grman, 4.r

Pogledajte još pokoju fotografiju iz našeg albuma.

Posjet GP Jurovski Brod

Na rijeci Korani u Lučici

Tomislav Luketić, 4.r.

PISMO PLANETA ZEMLJE

Dragi Zemljani!

Ne bacajte smeće u rijeke, more. Ne zagađujte okoliš, nego ga čuvajte i čistite. Nemojte bacati stare stvari po šumama, poljima, livadama. Ne ispuštajte puno plinova iz automobila, kamiona, motora, velikih tvornica. Više cvijeća, a manje smeća.

Vaš planet Zemlja

Zdravi dan u našoj školi

JABUKA

Ja volim jabuku. Ona je malena i okrugla. Jabuke se kotrljaju. One su tvrde, zrele. Ponekad su gnjile. Jabuke su nam potrebne za zdravlje. Od jabuka možemo napraviti pekmez, pitu i marmeladu.

Dražen Boljar, 3. r.

Predrag Boljar, 3.r.

Ivana Grman, 4.r.

SAVRŠENI LJETNI PRAZNICI

Moji ljetni praznici bili su lijepi. Igrala sam se s prijateljima, vozila se svaki dan na biciklu, kupala se na rijeci Korani. Tamo sam se sunčala i pocnila. Na ljetnim praznicima sam dugo spavala, pomagala roditeljima, a za nagradu sam išla na Dane piva u Karlovac. Na kraju sam išla baki i djedu. Moji ljetni praznici protekli su savršeno i lijepo.

Valentina Magdić, 4.r.

ZORO, Matija Luketić, 3.r.

NAJDRAŽA MASKA

Veljača je . Vrijeme je za maškare. Moja najdraža maska je Zoro. On ima crni plašt, crni šešir. Nosi mač i bič. Jako je hrabar i to mi se sviđa. Volim maškare

Matija Luketić, 3.r.

Vesele lutkice, učenici 2.,3.,4. razreda

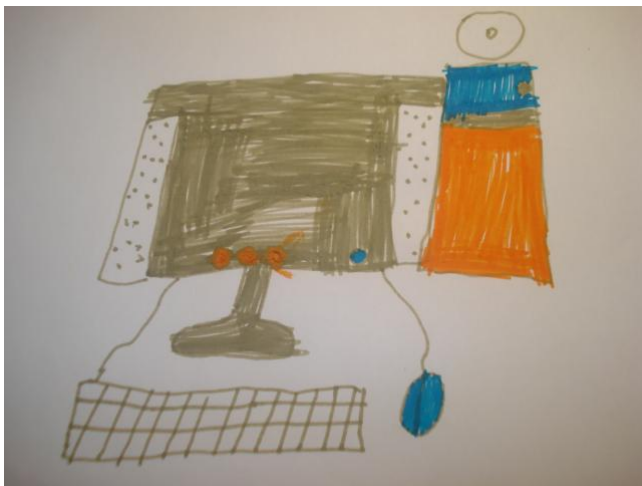
Maske, učenici 2., 3. i 4.

Valentina Magdić, 4.r.

Dražen Boljar, 3.r.

RAČUNALO

Računalo se sastoji od tipkovnice, miša, zvučnika, ekrana, procesora i pisaa. Računalo je crne boje, srednje veličine i kockastog oblika. Računalo služi za igru, rad, učenje i zabavu. Volim koristiti računalo.

Sebastijan Novosel, 2.r.

Sebastijan Novosel, 2.r.

MOJA NAJDRAŽA IGRAČKA

Moja najdraža igračka je traktor. On je kockastog oblika. Traktor je zelene boje. Taj je traktor srednje veličine. On ima zelenu kabinu, crni volan, sjedalo, prozor, motor i kotače. Volim traktor jer se mogu igrati s njime.

Predrag Boljar, 3.r.

NA DANU EU PREDSTAVLJALI SMO SLOVENIJU

NAŠ PLAKAT O

MI SE IMAMO RADI...RADI, RADI, RADI

RAZVESELILA SAM MAMU

Prvi puta sam razveselila mamu kada sam sa samo godinu dana rekla mama.

Mama mi je poslije četiri godine pričala o tome i rekla je :“Tada sam blistala od sreće.“ Kada mi je sve ispričala i dovršila, zagrlila me i rekla mi:“Sunce moje mило. Tada sam zapravo shvatila kolika je mamina ljubav. Predivno je imati mamu. To najbolje znaju djeca koja su ostala bez nje.

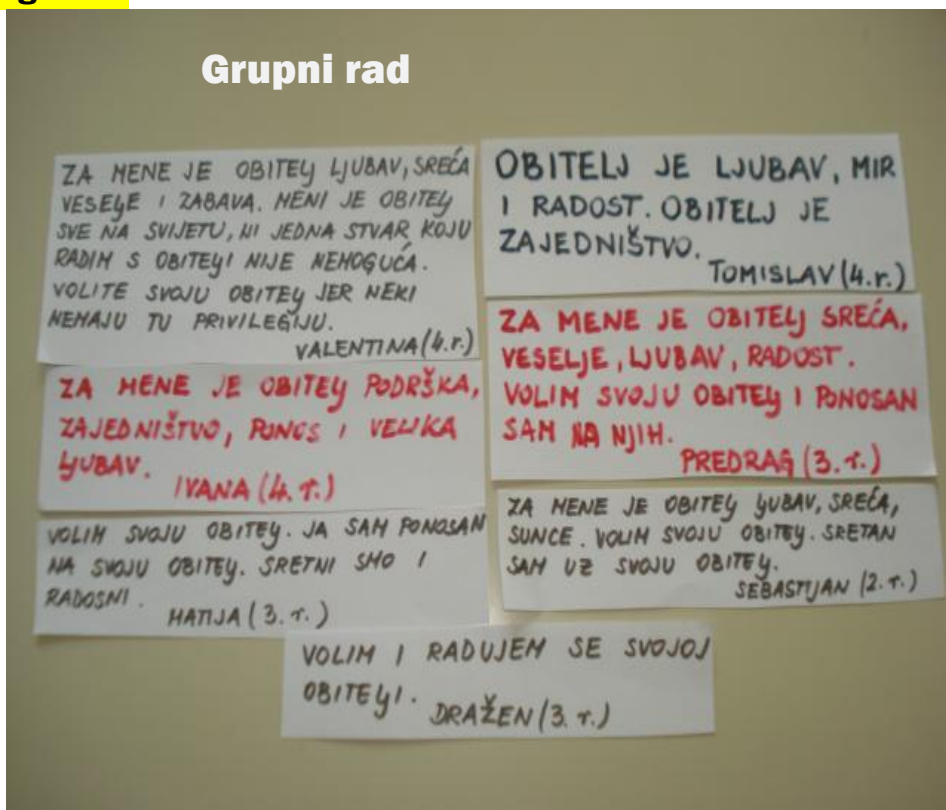
Zato koliko god vi mislili da je mama samo osoba, svi znamo da to nije tako. Mama nas je rodila i ona bi život dala za nas.

Valentina Magdić, 4.r.

Prigodno smo obilježili Dan obitelji..Ovo su neke misli o obitelji naših učenika koje su

uz vesele crteže ukrasile tematski plakat. On će neko vrijeme ukrašavati izlog lokalne trgovine.

Grupni rad

POZDRAVLJAMO VAS DO IDUĆEG BARILKA I NOVE ŠKOLSKJE GODINE!

UČENICI SU ME ODMAH PRIHVATILI

Od listopada ove školske godine naš šesti razred počela je redovito *pohađati* viša fizioterapeutkinja (po novome – prvostupnik fizioterapije) **Andreja Papa**, ali ne kao učenica, već kao asistentica u nastavi. Svakodnevno je s nama kao desna ruka našoj razrednoj kolegici **Mariji Trgovčić**, ali i kao dragocjena pomoć nastavnicima, koji se mijenjaju iz sata u sat, a Andreja ostaje s nama, čak i preko odmora. Brzo smo prešli na *ti*, kao da smo vršnjaci ili se odavno poznajemo, a susretljiva Andreja rado je odgovorila na pitanja za naš školski list. U razgovor smo, naravno, uključili i našu Mariju.

TREBA IMATI STRPLJENJA

Jesi li zadovoljna poslom asistenta u nastavi? Dobre i loše strane tog posla? Koliko se razlikuje ono što si očekivala od posla, od onog što stvarno radiš?

Asistent u nastavi je posao za koji smatram kako ne može nikoga zadovoljiti u potpunosti. Prvenstveno zbog toga što se radi 4 sata dnevno i što institucije još uvijek nemaju dovoljno sluha za težinu kao niti za važnost tog zanimanja. Prije svega je potrebno biti dovoljno educiran, te imati pregršt volje i strpljenja jer to je posao s djecom koja uvijek imaju tjelesne ili neke druge poteškoće s kojima se treba znati nositi. U svakom poslu, pa tako i u ovom, postoje prednosti i nedostaci. Kao nedostatak bih navela upravo tu težinu i odgovornost u radu, a kao prednost ističem rad s djecom iz kojeg se uvijek može mnogo naučiti. I ranije sam već radila kao asistent u nastavi u drugoj školi tako da su moja očekivanja za ovaj posao bila realna i ne razlikuju se mnogo od onog što uistinu radim.

Jesi li ambiciozna? Idealan posao – o kojem si sanjala dok si odabirala zanimanje? Da li ga još tražiš?

Teško mi je sama se opisivati pa tako i odgovoriti na pitanje jesam li ambiciozna, možda bi na to bolje odgovorio netko drugi. Ali smatram kako uvijek težim za nečim boljim u životu i ka ispunjenju vlastitih ciljeva. Idealan posao? Danas je teško govoriti o idealnom zaposlenju jer iz vlastitog iskustva znam kako je izuzetno teško pronaći posao u struci. Dok sam studirala, ono što je na mene uvijek ostavljalo snažan dojam je područje neurologije i rad s djecom koja imaju poteškoće u rastu i razvoju. Marija je djevojčica s cerebralnom paralizom od koje mnogo učim, pa mogu reći kako na neki način i radim ono što volim. Ali ipak da, još uvijek tražim svoj idealan posao i kad bih mogla birati bio bi to rad s djecom na području neurologije.

ŠKOLSKJE TORBE SU PRETEŠKE

Osjećaš li se u 6. r. više kao učenik (budući da sjediš s Marijom u klupi) ili učitelj? Kako si se uklopila u razred? Na koji način surađuješ s nastavnicima?

U VI. razredu provodim sve svoje radno vrijeme tako da se ipak više osjećam kao učenik. Dobro mi dođe ponoviti gradivo. :) Mislim kako su ostali učenici već ranije navikli da je s njima u razredu uvijek Marijin asistent pa su tako i mene odmah prihvatili. Uvijek su spremni pomoći Mariji, a i meni samoj u svemu. Nastavnici imaju vlastiti plan i program za Mariju po kojem rade tako da se moja suradnja s njima više temelji na boljem uspostavljanju komunikacije između Marije i njih samih, te u procjeni Marijinih sposobnosti

Kakvo je tvoje mišljenje o opterećenju učenika, torbom, gradivom, sjedenjem...? Imaš li, kao fizioterapeut, neki savjet za učenike, kako da što lakše *odsjede* svoju satnicu ?

Škola je obrazovno-odgojna institucija koju svi moraju pohađati i samim time važno je da to prihvate i olakšaju si boravak u njoj. Opterećenost gradivom je realna za određenu dob učenika, no uvijek postoje oni koji je podnose lakše ili teže. Školske torbe su preteške, ali sviđa mi se što svaki učenik ima ormarić u kojem može ostaviti knjige. Sjedenje za školskom klupom je izuzetno važno zbog samog praćenja nastave kao i zbog držanja tijela i posture u odrasloj dobi. Smatram kako bi u svim školama učenicima trebalo podići svijest o važnosti pravilnog sjedenja.

I na kraju, po čemu ćeš pamtiti ovu školsku godinu?

Ovu školsku godinu pamtit ću po VI. razredu, naravno! Po njihovoj zaigranosti, ali i ozbiljnosti kada je to potrebno.

Pitanje za Andreju: Kakva je Marija?

Marija je djevojčica koja obožava ići u školu, ali najsretnija bi bila kada bi učenja i obveza bilo što manje. Kada je to potrebno, uloži sav svoj napor i trud za što bolje izvršenje zadataka, no najviše od svega voli biti nagrađena za isti. Najdraži predmet joj je likovna kultura, jer najviše od svega je veseli crtanje i bojenje. Voli svoj razred i školske prijatelje. Naš odnos je prije svega prijateljski pa je tako i opisujem, kao malu prijateljicu od koje mnogo toga mogu naučiti.

Pitanje za Mariju: Kakva je Andreja?

Andreja je dobra i draga osoba. Ona mi pomaže u radu u školi. Ona je super asistentica i prijateljica.

Pitanja za intervju smislili: **Antonija Polović i Marko Marčac**, učenici 6. r.

SAVJETI ZA RODITELJE

Kamo nakon osnovne škole?

Profesionalna orijentacija se naglašava potkraj osnovnoškolskog obrazovanja, iako bi trebala biti prisutna još od početka školovanja, kako bi se prikupilo što više potrebnih informacija i donijeli kvalitetni zaključci. No, često se događa da ni sami učenici, a niti njihovi roditelji nemaju jasnu predstavu o tome : što nakon osnovne škole?

U ovome ih ometaju sljedeće situacije:

- ✚ primjerice, nekadašnji interes za neki predmet splasnuo je dolaskom novog/nove nastavnika/ce što je bitno utjecalo na konačne ocjene iz tih predmeta;
- ✚ roditelji bi vrlo rado da „dijete krene njihovim stopama“, a zapravo ono nema predispozicije za to i, što je još gore, afiniteta za to srednjoškolsko obrazovanje;
- ✚ roditelji bi željeli da njihovo dijete završi onu srednju školu koju oni sami nisu uspjeli upisati, iz tko zna kojih razloga, i time projiciraju svoje neostvarene želje, ne pitajući zanima li to njega/nju;
- ✚ učenik/ca se dvoumi oko nekoliko škola, jer će njegovi/njezini najbolji prijatelji iz razreda, upisati neku školu, koja njega/nju ne zanima, ali se boji da će „ostati bez ekipe“ i da će u nekoj drugoj školi koju sam/a izabere biti pravi autsajder;
- ✚ zbog pritiska vršnjaka i trenda da se većina njih upisuje u neke škole radi prestiža i dokazivanja, učenik/ca se srami reći da želi upisati neku strukovnu školu, koja je ustvari stvarno zanima, itd.

ZBOG TOGA JE VAŽNO DA RODITELJI IMAJU U VIDU SLJEDEĆE:

- ❖ važno je s mladima otvoreno razgovarati o tome što ih uistinu zanima i koliko su motivirani da uče i usavršavaju se u tom području;
- ❖ bitno je uliti im samopouzdanje i ohrabriti ih da slijede svoje snove u skladu sa svojim mogućnostima i interesima, te dati im do znanja da ćete biti uvijek tu za njih, podrška, bez obzira na prepreke;
- ❖ potrebno je želje roditelja, staviti u drugi plan i realno sagledati stanje, iskreno odgovoriti sebi na pitanja:
za što je moje dijete sposobno, što najbolje radi? U čemu se najviše vidi? Koje su njegove kompetencije, mogućnosti i želje?
- ❖ s druge strane, ne smije se u potpunosti djetetu prepustiti da samo bira srednju školu koju će upisati, a da se dobro zajednički ne razmotre sve opcije, kako kasnije ne bi došlo do prigovarivanja, kritiziranja, odsustva podrške pri prvom neuspjehu, kajanja i dr. Vrlo često tinejdžeri poneseni vršnjačkim entuzijazmom i trendom, misle da mogu postaviti sebi visoke ciljeve, a da se kasnije duboko razočaraju u nemogućnost njihovog ispunjavanja;

- ❖ realno sagledajte i o tome porazgovarajte s djetetom, kad je riječ o radnim navikama – koliko je on/a dnevno učio/la posljednjih godina i koje je prosječno vrijeme za učenje učenika koji određenu srednju školu, kakvo je njegovo/njeno predznanje iz predmeta važnih u toj školi, da li ćete biti u mogućnosti angažirati nekoga za dodatne instrukcije i pripreme za upis.
- ❖ roditelji, podržite svoju djecu ukoliko su zaista motivirana za upis u neku školu, čak i ako se dogodi da se brzo razočaraju, nemojte im to spočitavati, samo će se više osjećati ogorčenim, a problem neće biti riješen.
- ❖ ni promijeniti srednju školu, ako bude potrebe za tim, nije *bauk*, ukoliko se učenici ne snalaze dobro u tom školskom okruženju, u obvezama, zahtjevima i sl. Bolje je kvalitetno završiti lakšu školu nego se sve vrijeme patiti u teškoj školi samo kako bi se roditelji mogli pohvaliti da im dijete ide u gimnaziju ili neku drugu „školu na glasu“.
- ❖ zajedno s djetetom obišite škole koje su u opciji za upis, vidite kakva atmosfera vlada među učenicima poslije nastave, kako se ponašaju, upoznajte se s nekima od njih, porazgovarajte o tome kako su se snašli, kakvo je gradivo... Važno je da ove informacije dobijete iz više izvora, jer će vam dobar učenik s radnim navikama reći da je lagano, a onaj s poteškoćama u učenju da je preteško... Poznajući svoje dijete, odvažite možete li ga vidjeti u toj srednjoj školi i o tome porazgovarajte s njim;
- ❖ važno je da pripremite dijete na nove situacije, novo okruženje, ali tako da to sve doživi kao izazov, a ne da sa strahom ulazi u novo poglavlje svoga života. Koliko ste vi kao roditelj opušteni, toliko će biti i vaše dijete.

Za kraj, navest ću primjer poznate britanske kazališne plesačice koja je bila toliko nemirna na satovima, da su je često izbacivali s nastave. Kada su pozvali njene roditelje na razgovor, pedagozi su zapravo ustanovili da djevojčica ima potrebu za stalnim kretanjem i savjetovali roditeljima da je prebace u baletnu školu. Tamo je bila najbolja učenica, a kasnije je ostvarila zapažene rezultate u londonskom kazalištu.

Ukoliko, iz bilo kojeg razloga, učenik/ca ne može upisati željenu školu, važno je potražiti alternativu, neku srodnu školu u kojoj će bar dijelom, moći zadovoljiti svoje potrebe, gdje će moći doći do izražaja njegovi/njeni talenti i gdje će se moći ispuniti interesi.

Zbog toga je važno dobro poznavati svoje dijete kako bi i nastavnici koji rade s djecom lakše mogli uspostaviti interakciju i komunikaciju – a to neće moći bez partnerskog odnosa obitelji i škole.

Stručna suradnica: Dejana Kirinčić, dipl.soc.radnica

PROJEKTNASTAVA: JEZIČNA I ETNO BAŠINA

U projektu su sudjelovali učenici od petog do osmog razreda u okviru satova hrvatskog jezika.

SADRŽAJI: realizacija projekta u školi i domu, razgovor svakog pojedinog učenika o obiteljskim etno ostavštinama i očuvanju zavičajne riječi, primjena medijsko-tehničkih sposobnosti učenika, prikupljanje zanimljivosti iz jezičnih i etno područja...

Cilj: učenje istraživanjem, uspostavljanje socijalnih kontakata unutar šire obitelji, istražiti i zavoljeti etno elemente obiteljskog naslijeđa

Ostavština prošlih generacija se brižno čuva u sadašnjosti kako bi bila ostavljeno u naslijeđe za dobrobit budućim generacijama. Često se, međutim, događa da sljedeća generacija odbaci ono što je prethodna generacija smatrala kulturnom baštinom.

„KORAK PO KORAK“

Od ideje do ostvarenja zadatka prošla su dva mjeseca i tako smo prikupili mnogo podataka, zanimljivosti o obiteljskim etno vrijednostima i jezičnim navikama koje su slične ili barem u nečemu različite od sela do sela barilovičkog kraja. Svaki učenik ima svoj uradak na nekom video zapisu, a ovdje su izdvojeni samo neki.

Voditeljica projekta: Mirjana Vranić Šušlje, učiteljica hrvatskoga jezika

NAJČEŠĆE ZAVIČAJNE RIJEČI U MOJOJ OBITELJI, OČUVANI NAJDRAŽI PREDMETI I OBIČAJI

KAJ-ŠTO

kruv-kruh

vanjkuš –jastuk

cucak-pas

prase-svinja

mavat –mahat

rušnjik-ručnik

vura-sat

vilca-vilica

cukar –šećer

melja-brašno

mliko-mlijeko

cveće-cvijeće

amper-kanta

Kao stari predmet odabrala sam glačalo. Današnje glačalo razlikuje se u mnogo stvari od glačala sa slike. Staro glačalo zagrijavalo se tako da bi se unutrašnjost dna ispunila sitnom žeravicom i stavila na peć da se zagrije do potrebne vrućine. Žeravica je služila za zadržavanje topline tijekom glačanja kako se ne bi moralo stalno dogrijavati. Njome se koristilo isto kao i današnjom. Odjeća je bila uredno složena, čista i izglačana.

Kristina Šeketa, 6. r.

PUČKA ARHITEKTURA

Stara "hiža" nalazi se u malom selu Gorinci pokraj rijeke Dobre. Dovršena je 1904. godine i u njoj je rođen moj tata. Do pred nekih 10-ak godina u njoj se živjelo. Iako više nitko ne živi u njoj, svedjedno ima dosta vrijednih stvari koje ćete u nastavku vidjeti...

ZNATE LI ŠTO JE TO? TO JE "SVITAK". NOSIO SE NA GLAVI I NA NJEMU SE NOSILA VODA SA RIJEKE DOBRE.

Šaren...I

...Ujednačen...

ŠKRINJE ZA MIRAZ

Ovu škrinju je donijela moja baka kao miraz kada se udavala. U njima su se čuvale posteljine, zavjese, stolnjaci i ručni radovi; čak u nekima i bocuni s rakijom.

Škrinja bez ključa. Škrinja kojoj se otvara samo zadnja ladica jer su prve dvije zaključane, a ne znamo gdje je ključ.

MODERNO I OBIČNO

Prozori su bojani prirodnim bojama koje nisu imale jake mirise.

Katarina Živčić, 6.r.

STARO, ALI VRIJEDNO

Danas živimo u velikim kućama sa mnogo soba za koje i sami ne znamo čemu nam služe. Kuhinje su opremljene samom automatikom, sve je povezano i ugrađeno. I okućnica nije kao nekad, što god je moguće prekrije se asfaltom ili betonom.

Kako je to nekad bilo ?

Kako su nekad izgledale kuće? Kakav je bio život u njima?

Na njima nije bilo betona. Sagrađene su od drveta. Nije bilo puno prostorija, ali je u njima živjela velika složna familija, što je u današnje vrijeme rijetko, gotovo nemoguće. Bile su opremljene nužnim stvarima. Kuhinju je ukrašavao kredenc u koji je trebalo stati sve pokućstvo. Na zidovima svake kuće bilo je istaknuto raspelo, znak kršćanstva i vjere u Boga. Vrijeme nam nisu pokazivali digitalni satovi, već satovi s utezima koji su brojili minute. Prema pričanju moje bake, nisu postojali dućani niti butici gdje se mogla kupiti gotova odjeća, a pogotovo ne kao danas kad gledamo je li to Nike, Adidas, Benetton... Nekad su se sve te stvari šivale kod kuće. Gotova svaka kuća je imala šivaću mašinu na kojoj se i šivalo i krpalo. Danas uz svu tu silnu automatiku i ugodan život, ljudi i dalje žele zadržati nešto što su nekad imali njihovi roditelji, djedovi, pradjedovi. Staro, ali vrijedno.

Bilo mi je jako zanimljivo prikupljati najčešće **zavičajne riječi** koje se čuju u mojoj obitelji.

Domagoj Krivačić, 5. r.

ZAVIČAJNE RIJEČI

atresa	adresa	fleka	mrlja
baba	baka	firunga	zavjesa
batvo	stabljika	frkati	savijati
birtija	gostionica	fućkat	zviždati
bravnast	smeđ	gnjizdo	gnijezdo
brlog	nered	graba	jarak
bubnit	udarit	grk	gorak
bumbica	ukrasna kuglica na božićnom boru	guda	svinja
buva	buha	iscvirat	topiti mast
cakalj	kazaljka na satu	iskint	iščupat
cel	cijeli	izmetat	istrpat
crikva	crkva	jačmen	ječam
cveba	suha groždica	kadi	gdje
cvek	čavlić	kefa	četka
čela	pčela	kobacat	prevrtati se
česan	češnjak	kragln	ovratnik

čer	kći	kujna	kuhinja
delat	radit	kukuruza	kukuruz
dospit	dospjeti	kvaka	brava
drat	žica	kuvat	kuhati
drepat	gnječiti	lad	hlad
duvan	duhan	lip	lijep
fabrika	tvornica	maša	misa
metat	stavljati	pomba	tava
mišat	miješati	pot	znoj
mort	žbuka	potreft	pogodit
načmuren	smrknut	povitca	savijača
najt	naći	prelađen	prehlađen
naspat	naspavati	presajat	presađivati
negdi	negdje	prolće	proljeće
niš	ništa	pukat	čupat
nuk	unuk	punt	puhnuti
nud	onuda	rinčica	naušnica
obajt	obići	rona	cikla
obed	ručak	ruška	kruška
ocidt	ocijediti	saja	čađa
ocvarak	čvarak	sice	cjedilo
odanud	odonuda	sime	sjeme
oguljt	oguliti	sikra	sjekira
oprava	haljina	sliva	šljiva
peglja	glačalo	snig	snijeg
pekana	pečnica	snoć	sinoć
plata	plahta	sobota	subota
ple	lim	stato mliko	kiselo mlijeko
plisniv	pljesniv	stalaža	polica
podriman	pospan	štala	staja
pofalt	pohvaliti	tancat	plesat

STARA MAŠINA

Često sam zadivljena ljepotom starih stvari i pričama koje mi priča moja neumorna baka. Svaka priča ima veliki trag u mojem djetinjstvu. Osjećam se odgovornom sačuvati te tajne priče, stare predmete, naučiti tradiciju svoje obitelji. Težak zadatak, ali sladak u srcu. Nedavno sam sudjelovala u čišćenju tavana naše kuće i oduševila se ljepotom stare šivaće mašine. Baka kaže da je stara oko pedeset godina. Nekad je bio običaj da djevojka prilikom udaje dobiva od svojih roditelja mašinu za miraz. Tako je dobila i moja baka. Na njoj je moja baka šivala, rubila i krpala odjeću sebi i svojoj djeci. Kada bi uvečer vani završila posao, sjela bi za mašinu i šila. Šila je i krpala do kasno u noć. Mašina stoji na željeznim nogama. Pokreće se pritiskom noge na papučicu, tada se pokrene veliki kotač na kojem se nalazi remen. Taj remen ide na manji kotačić koji se nalazi na samoj mašini. I kako se kotačić okreću, tako se igla diže i spušta. Pored stroja nalazi se drvena površina na kojoj je stajalo platno koje se šilo. Mašina je crne boje i velikim zlatnim slovima napisana je marka PFAFF. Razmišljam da joj nije mjesto u zabačenom kutu tavana već na vidljivom mjestu kuće jer ona ima svoju priču, vrijednost i naslijeđe. Potrudit ću se nagovoriti svoje roditelje da mi svoju ljubimicu presele na vidljivo mjesto blizu moje sobe. Želim naučiti šivati, a u tome će mi pomoći moja baka.

Antonija Goldašić, 5. r.

MOJE NASLJEDSTVO

Ogledalo je dio ostavštine stilskog namještaja moje prabake Eme. Prabaka je živjela u kući grofova Wolf koji su imali posjede u Draganiću. Ovaj komad namještaja potječe iz 1920. godine i pripada stilskom razdoblju Art Deco. Kako grofovska obitelj nije imala djece, sve svoje vlasništvo su ostavili mojoj prabaki. Namještaj se prenosi na buduće naraštaje pa sam tako i ja naslijedila ogledalo. Nadam se da ću ga sačuvati za svoju djecu.

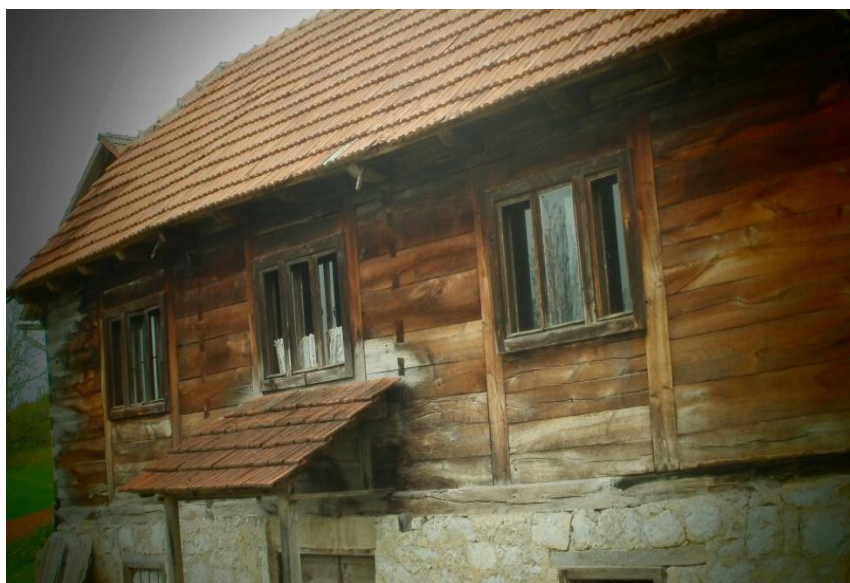
Ema Lasić, 5. r.

NEŠTO POVEZANO S BAJKOM

Ta dvoja vrata kao u bajci Danijela Dragojevića "Bajka o vratima" odvajaju dva svijeta; suvremeni i stari.

Volim istraživati tu kuću jer uvijek nađem nešto novo. Iako se pod pomalo njiše od starosti, ne bojim se. Ali ta kuća će zamalo nestati i bit će mi žao i zato ću čuvati sve svoje uspomene na nju. Željela bi da ostane, ali to nije moguće. Nadam se da ću još puno toga otkriti za vrijeme njenog trajanja. Ima kuhinju, dvije sobe, predsoblje te podrumski i tavanški prostor. U podrumu se nalazio krumpir i vino, a na tavanu pšenica, kukuruz, meso i rakija.

U kuhinji ima jako malo prostora ali u njoj se nalazio stol, kredenac (viseća kuhinja), u kojem se nalazilo suđe, te štednjak, koji nije bio baš velik.

Martina Bukovac, 6.r.

MIRJANA VRANIĆ ŠUŠLJE, voditeljica projekta JEZIČNA I ETNO BAŠTINA:

– Učenici su imali priliku saznati kako se nekad živjelo, koji su se uporabni i ukrasni predmeti koristili u siromašnim, a koji u bogatijim obiteljima. U kratkom vremenu saznali smo mnogo, a u nastavku ovog oblika istraživačke nastave prikupit ćemo dosta materijala. Možda će se jednog dana neki naš učenik baviti turizmom u svom kraju i pokazati sačuvano. Ovaj projekt nastavljamo u sljedećoj školskoj godini koristeći ga kroz ostale medijske sadržaje. Zaključili smo da je baština sačuvana kroz povijest jedinstvena i nenadomjestiva pa time i ostavlja odgovornost za sljedeću generaciju. Uključili smo tu i pojedine aspekte kulture koja je očuvana društvenim običajima tijekom nekog povijesnog perioda – običaji, estetska uređenja, jezik. Služili smo se geslom:

Očuvaj kako bi predočili priču.

RAZIGRANA PALETA:
LIKOVNI I LITERARNI RADOVI UČENIKA PREDMETNE NASTAVE

Karlo Mateša, 8. r.: Svemir

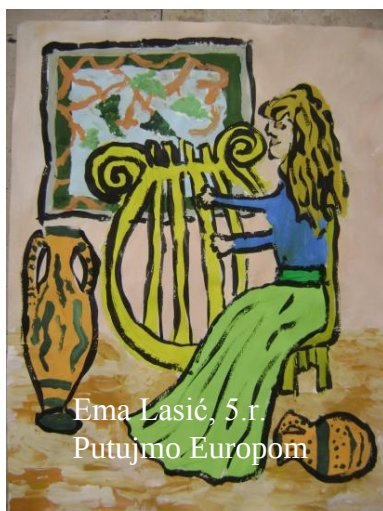

Ana Milas, 8. r.

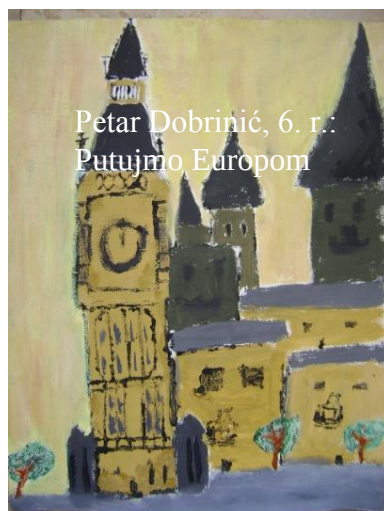
JUTRO S PROZORA

S glasnim pijetlovim zovom budi se sunce jutarnje.
 Na brežuljku obavijenom šumicom izležava se moje selo. Ona još spava u
 tajanstvenom miru. Osjećam tu predivnu jutarnju tišinu i čudim se toj
 ljepoti. Trava posvuda rosom miluje noge svojim prolaznicima. Sunce se
 polako podiže i prosipa svoj sjaj nemilice. Oglašavaju se budilice. Ptičjim
 pjevom zaorila je šuma, najednom. Dio sam te božanstvene prirode koja
 kroz otvoren prozor viri u svaki kut moje sobe. Osjećam se dijelom te
 prirode i kako odrastam tako sam sve odgovorniji u zadržavanju tog
 bogatstva mog sela. U zagrljaju zelenila lijepo je gledati čisto plavo nebo,
 trčati uz bistre potoke, odmarati se na proplancima kojima trčkaraju srne.
 Spremam se u školu. S prirodom, kroz prirodu, u prirodi učim prijedloge.
 Ovo je svakodnevna slika s mogeg prozora.

Domagoj Krivačić, 5. razred

Ema Lasić, 5. r.
 Putujmo Europom

Petar Dobrinić, 6. r.:
 Putujmo Europom

6. r.: Janko Luketić,
 Martina Bukovac,
 Petar Dobrinić,
 Antonija Polović,
 Tomislav Jakšić

Umorna pčela

Na žutom maslačku
pčela sjedila.
Malo se odmorila jer
puno je radila.

Vidjele to i druge pčele
i one su prileći htjele.
Nastao im košmar u glavi
dok u košnicama meda fali.

Vidjevši da šale nema,
prionule poslu i pogledavale onu
što na maslačku drijema.

Lijenčino jedna!
Sad si našla leći
i nije te briga što
će druge pčele reći.

Ugled ćeš nam pokvariti.
Pomislit će da smo lijene
i lošu sliku ostaviti.

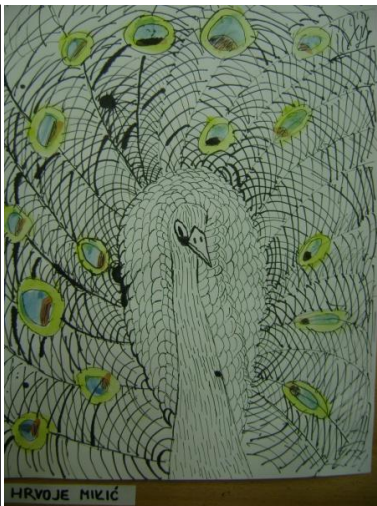
Baš me briga!
Meni je ovako lijepo,
naradila se u životu slijepo.
Umorna sam i svega mi dosta,
još mi samo malo života osta.

Pustite me na miru, drijemam.
Da se prepirem?
Više snage nemam.

Puhnuo vjetroć,
zaljuljao maslačak.
Pčela na tlo pala

i tvrdo zaspala.

Martina Župčić, 7. r.

MOJA OBVEZA JE POMOĆI

U tihom, pomalo toplom jesenskom poslijepodnevju, mama i ja krenule smo u Zagreb. Energično i osjećajno razgovarale smo, smijale se, uživale veseleći se kupovini, misi u Katedrali i odlasku na kolač. U džepu svog kaputića imala sam novčanik sa svojom ušteđevinom za koji mama nije ni znala da sam ga ponijela- za svaki slučaj.

U tipičnoj gradskoj žurbi mnoštva ljudi, nisam ni razmišljala koja će se zanimljivost pojaviti prva. Ulazile smo sve više u gužvu. Čovjek do čovjeka, užurbani koraci preslikavaju se u svijetleće glamurozne izloge. Poželjela sam postati gradska dama s gracioznim hodom koja uživa u tuđim zadivljenim pogledima.

Iako sam mislila da sam odjevena po posljednjoj modi, brzo sam se razuvjerila ugledavši ta nasmijana lica svojih vršnjaka u predivnim modnim kombinacijama, novim parfemima koji su ljubomorno nadraživali moje nosnice. Vrtjela sam se, okretala za neopisivo lijepim kreacijama koje nose lutke u izlozima. Uh, koji napor!

Izgleda da smo prošle najživljom ulicom, jer penjući se stepenicama, susrećemo skromniji puk, pružene ruke koje vape za pomoći, beskućnike.

Došle smo do tržnice. Brzo sam zaboravila onu glamuroznu ulicu s glamuroznim licima. Nisam se nadala da ću u desetak minuta proći kroz toliko osjećaja. Kupujući tako sitnice za ostale članove svoje obitelji, opažale smo sve više osoba koje traže pomoć, majka s djetetom u naručju, starice...

Zastala sam kraj jedne bake, nakratko promatrala njeno suho, blijedo lice, ispijene oči. Ljudi prolaze, ne primjećuju mnogo. Bez razmišljanja izvadila sam novčanicu i pružila je baki. Čula sam slabašan glas zahvale. Pogledom sam brzo tražila majku kao i ona mene.

Zamislila sam se nad tim životima. Nikad neću zaboraviti te riječi zahvale koje sam čula iz staričinih usta.

Tržnica je prepuna jesenskih boja voća, povrća, cvijeća i živopisnih crta na šestinskim suncobranima. Pred Katedralom skromnost, mir, molitva.

Nakon molitve u katedrali, otišle smo časnim sestrama s kojima moja mama voli pričati. Dale smo novčani prilog u Caritas.

Tada sam imala samo osam godina, a sjećam se kao danas svakog trenutka. To mi je i izazov da svake godine za Božić odemo u Katedralu na misu i pružimo nešto veći novčani prilog. Postala je to moja nesebična obveza.

Dosta rano sam naučila da čovjek može postati sretniji ako pomaže drugima.

Lorena Šušlje, 8. r.

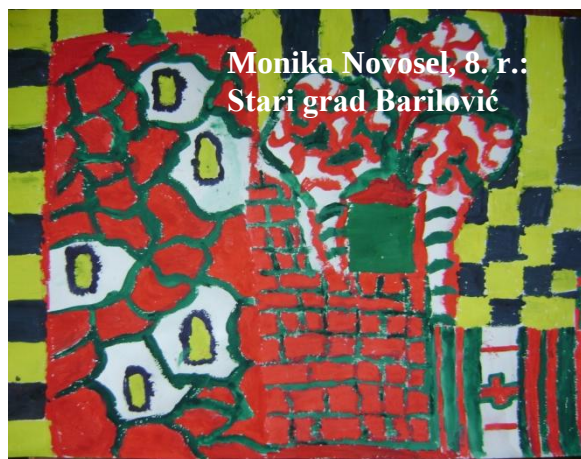

Pod Vožićem

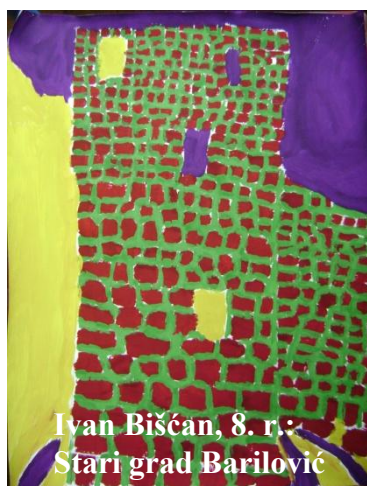
Prodisale šume bukve, hrasta, graba.
Vjetar se spušta i raznosi dah selom.
Rozeta bazge treperi ulazeći u krila vjetra,
miješa se s opojnom lipom i bagremom
i ponekom pokošenom livadom.
Selo udiše ljeto.
I stara trešnja priča,
I jagoda strepi u kutu bakina vrta,
I potok u sjeni mlinskog kola škripi.
Kuća za kućom sjećanja niže.

Stara priča novu priču rađa.

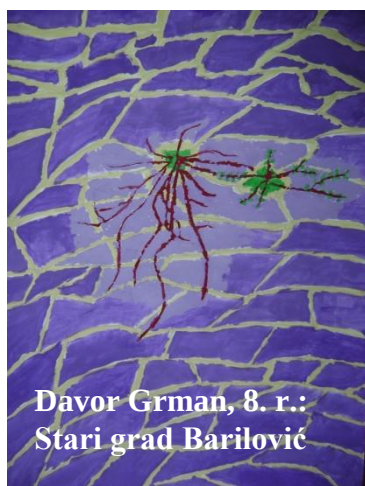
Karlo Mateša, 8. r.

Monika Novosel, 8. r.:
Stari grad Barilović

Ivan Biščan, 8. r.:
Stari grad Barilović

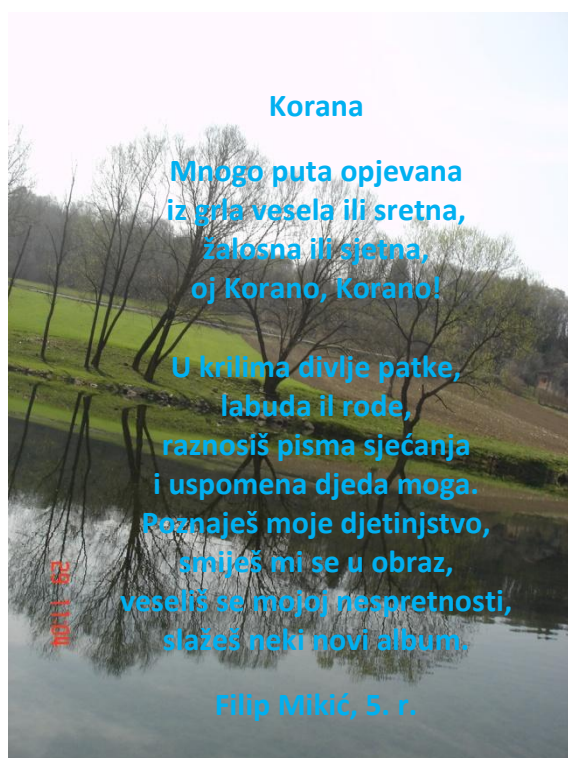

Davor Grman, 8. r.:
Stari grad Barilović

Moj kraj

Vridan je moj kraj,
u zimi, u litu il' u proliće.
U lipom mojem kraju
moreš probat
kaj god poželiš
- ranju črišnju, murvu,
orij...
moreš primit gosta.
Tote uvijek diši i uvijek se ima.

Katja Jozić, 5. r.

Korana

Mnogo puta opjevana
iz grla vesela ili sretna,
žalosna ili sjetna,
oj Korano, Korano!

U krilima divlje patke,
labuda il rode,
raznosiš pisma sjećanja
i uspomena djeda moga.
Poznaješ moje djetinjstvo,
smiješ mi se u obraz,
veseliš se mojoj nespretnosti,
slažeš neki novi album.

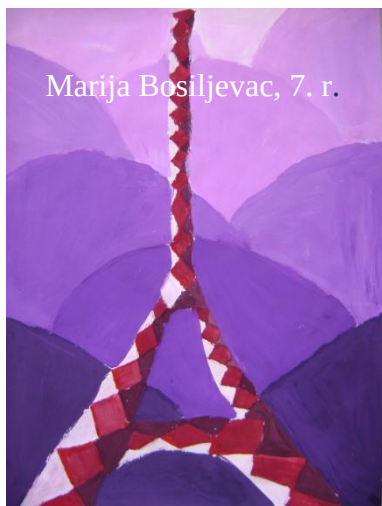
Filip Mikić, 5. r.

Marko Dobrinić, 7. r.:
Kuća (drvo, češeri)

Ema Lasić, 5. r.:
Vaza (glinamol)

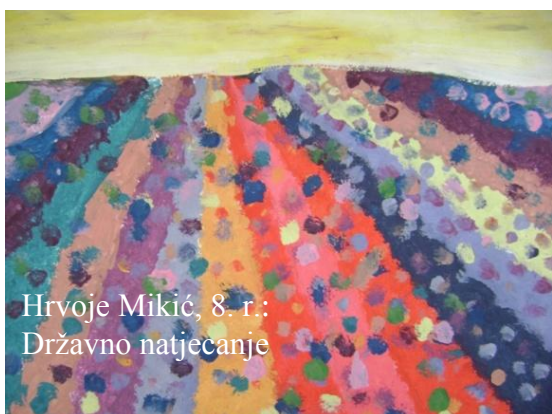
Marija Bosiljevac, 7. r.

I ove godine učenici su sudjelovali na natjecanju iz likovne kulture, na smotri LIK 2012. Tema natječaja bila je „Putujmo Europom“. Zadatak je bio riješiti problem svjetla i sjene, harmonija boja, slikarska tekstura i faktura, karakter površine: lazurno ili pastozno, slikarski rukopis u slobodnoj slikarskoj formi. Sve su to ostvarili kroz vlastiti doživljaj jedne države Europske Unije kao slike krajolika, ambijenta, urbane situacije, portreta, povijesnog konteksta, i to slikarskom tehnikom tempera. Tako su nam prikazali raznoliku kulturnu i prirodnu baštinu Europe, raznolike tradicije i arhitekturu.

Od 500-tinjak radova pristiglih iz svih osnovnih škola Karlovačke županije, 124 je izabrano za županijsku izložbu. Od učenika naše škole bili su izloženi radovi Hrvoja Mikića, Lorene Mateše, Anamarije Halar, Petre Stanković te Martine Župčić. Kao i svake godine, izložba je postavljena u Galeriji „Leptir“ u Osnovnoj školi Braće Seljan u Karlovcu.

Na državno natjecanje, prema pravilima natječaja, poslano je samo 25 radova, a našu školu predstavljao je Hrvoje Mikić i time postigao veliki uspjeh.

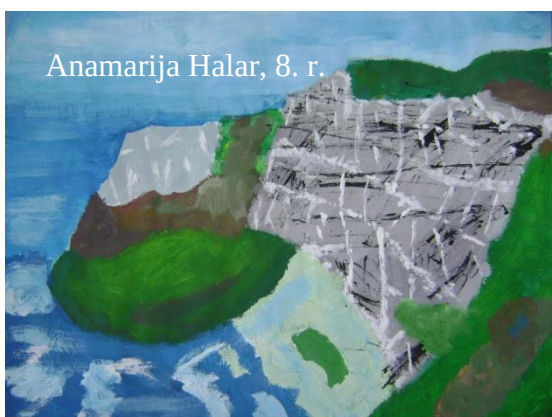
Nevenka Mikulić, učiteljica likovne kulture

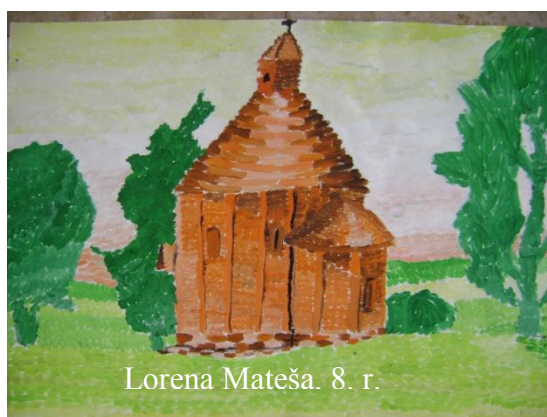
Hrvoje Mikić, 8. r.:
Državno natjecanje

Martina Župčić, 7. r.

Anamarija Halar, 8. r.

Lorena Mateša, 8. r.

POSJETIO SAM VUKOVAR

Putem prema Vukovaru vidio sam ravnice Slavonije i polja puna žita, suncokreta, kukuruza. Na ulazu u grad uočio sam još uvijek dosta srušenih ili oštećenih kuća i zgrada. Kad sam stigao u grad, dočekao nas je vodič. Odmah sam s grupom otišao u bolnicu. Vidio sam u kako je bolničko osoblje u nemoguće teškim uvjetima pomoglo i liječilo bolesne i ranjene Vukovarce. Neki se nisu danima odmorili jer su spavali stojeći. Nisu liječili samo Vukovarce nego i druge narode. Pomoć su pružali svima, nikom je nisu uskratili.

Sjećam se i sobe u kojoj je svijetlila svijeća, ta svjetlost se nikada ne gasi. Pošli smo zatim prema Ovčari. Ovčara je u meni probudila tugu, žalovanje zbog izgubljenih života. Iz autobusa sam zapazio prekrasne vinograde na Vučedolu gdje je nekada pronađena Vučedolska golubica.

Iznenadila me veličina novog groblja na kojima su pokopani Vukovarci poginuli prilikom progona i pada Vukovara. Posjetio sam grob Kate Šoljić koja je izgubila četiri sina u kratkom vremenu. Divio sam se ljepoti riječne granice na Dunavu.

Ušavši u grad, primijetio sam prekrasni dvorac Eltz na kojem su se tada obavljali građevinski radovi, a sad nedavno je završen i otvoren za posjetitelje. Uživao sam šecući vukovarskim ulicama. Miješali su mi se osjećaji tuge i veselja jer Vukovar ima veliku snagu i želju za životom.

U nadi sam da se nikada ovakvo zlo neće dogoditi.

Posjet gradu heroju ću još dugo pamtiti i sjećati ga se.

Motivirani pričama i slikama Domovinskog rata, izvješćima i tekstovima poginulog novinara Siniše Glavaševića te dvadesetom godišnjicom nakon pada Vukovara, odlučili smo odraditi projekt „Sjeti se Vukovara“.

Učenici 7. i 8. razreda odradili su terensku nastavu 6. listopada posjetivši bolnicu, Ovčaru, spomen mjesta...prema kojoj su pripremili sadržaje za školsku priredbu.

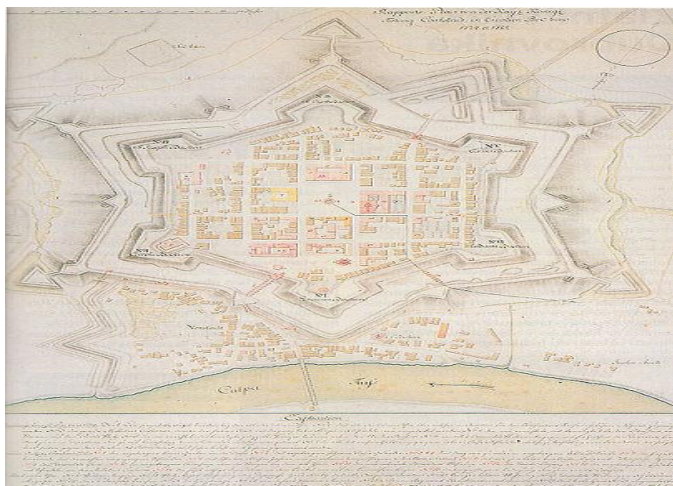
Ovakav način spoznaje posljedica rata ostavio je na učenicima snažne dojmove i osjećaje što su posebno iskazala trojica učenika prvog, četvrtog i petog razreda putem svojih putopisnih priča.

Na sam Dan sjećanja na Vukovar, 18. studenoga, učenici i zaposlenici škole otišli su s lampionima u ruci do spomenika u Bariloviću pripalivši ih u znak sjećanja na sve poginule u Domovinskom ratu. Isti dan održana je školska priredba povezivanjem dirljivih sadržaja S. Glavaševića, krasnoslovom pjesmica o Vukovaru i prezentacijom nastalom na temelju obilaska Vukovara.

Mirjana Vranić Šušlje, učiteljica hrvatskoga jezika

Postanak grada Karlovca

Karlovac je relativno mlado naselje kojem se zna točan datum nastanka, 13. srpnja 1579.

Osnovan je kao tvrđava poradi zaštite od turskih osvajanja u ravnici na utoku Korane u Kupu podno stare gradine Dubovac. Ime je dobio po osnivaču, austrijskom nadvojvodi Karlu. Građen je po zamisli idealnog renesansnog grada u obliku šesterokrake zvijezde sa središnjim trgom i ulicama koje se sijeku pod pravim kutom.

Od osnivanja do 1693. godine grad Karlovac bio je pod vojnom upravom, a tek tada dobiva ograničenu samoupravu. Slobodnim kraljevskim gradom postaje 1776. godine.

Tijekom 18. i 19. stoljeća, ponajviše zahvaljujući procvatu trgovine i brodarstva Kupom, Karlovac je slovio kao jedan od najbogatijih i najrazvijenijih hrvatskih gradova. O tome svjedoči i podatak kako su početkom 19. stoljeća upravo Karlovčani plaćali najveći porez od svih hrvatskih gradova.

Antonija Polović i Martina Bukovac, 6. r.

IZ POVIJESNOG KALENDARA

Zašto se 1. svibnja obilježava kao Međunarodni praznik rada?

Na satu povijesti učenica Martina Župčić je učenicima 7. razreda izložila prezentaciju na temu 1. svibnja - Međunarodni praznik rada. Kako učenici prema nastavnom planu i programu u 7. razredu obrađuju nastavne jedinice vezane uz nastanak industrijskih gradova i težak život radništva u dr. pol. XIX. st., učenica im je pokušala nešto opširnije dati sliku o tadašnjem položaju radnika, točnije što se zapravo dogodilo na taj dan. Međunarodni praznik rada obilježava se kao spomen na velike radničke demonstracije održane u [Chicago 1. svibnja 1886.](#) godine, kada je u sukobima s policijom poginulo više od dvije stotine radnika, a osmero

je radnika [osuđeno na smrt](#). Učenici su upoznati da se Prvi svibnja kao Međunarodni praznik rada obilježava od [1889.](#) godine, a u [Hrvatskoj](#) je prvi put obilježen [1890.](#) godine u [Maksimiru](#). Prvi svibnja je postao međunarodno slavlje socijalnih i ekonomskih uspjeha radnika i sindikalnog pokreta.

Radničke demonstracije održane u Chicago 1. svibnja 1886. godine.

PROJEKT: „MALA POKAZNA ŠKOLSKA VJETRENJAČA KAO IZVOR OBNOVLJIVE ENERGIJE“

Ova školska godina bit će sigurno zapamćena i po projektu Male pokazne školske vjetrenjače, koja je odnedavno postavljena pred školsku zgradu i svojom vrtnjom, kad ima vjetra, svjedoči o nastojanjima škole ka ekološkoj orijentaciji i energetskej neovisnosti.

Sve je počelo osvajanjem druge nagrade na državnom natječaju INA-e i Novog lista za edukativni školski ekoprojekt „Mala pokazna školska vjetrenjača kao izvor obnovljive energije“. U obrazloženju nagrade stoji da će se instaliranjem male pokazne vjetrenjače i prikapčanjem jednog kruga trošila iz redovnog života škole na taj izvor dobiti struja koja „neće onečistiti okoliš i neće proizvesti stakleničke plinove i pridonijeti globalnom zagrijavanju. I još nešto, škola će na razini potrošnje električne energije u godini dana postići određene uštede“.

Voditeljica projekta je školska knjižničarka Branka Dojčinović, a članovi projekta su učitelj tehničke kulture Predrag Novković Mihalić te učenici 8. r. Karlo Mateša, Lorena Mateša, Dominik Mihalić i Petra Stanković. U pripremi i izvedbi projekta imali smo stručnu pomoć Hrvatskog centra „Znanje za okoliš“ iz Zagreba.

Nagrada nam je svečano uručena 23. studenoga 2011. u Rafineriji nafte Rijeka u vidu simboličnog poklon bona u iznosu 4000 kn, budući da smo drugo mjesto podijelili s učenicima OŠ „August Harambašić“ iz Donjeg Miholjca. Uz fotografiranje za tiskane medije i izjave za televiziju, boravak u Rijeci učenici će pamti i po atraktivnom programu domaćina, koji je uključivao obilazak rotacije Novoga lista, razgledavanje Rijeke uz pratnju vodiča te posjet Astronomskom centru Rijeka.

Prvi koraci ka realizaciji projekta napravljeni su uz pomoć znanstvenika i zelenih aktivista iz Zagreba dr. Vladimir Laya i dr. Dražena Šimleše koji su učenicima ukratko govorili o osobnoj motiviranosti za suradnju na projektu te o njegovom društvenom značaju. Praktični dio posjeta uključivao je odabir mjesta za vjetrenjaču te informatičke učionice kao mjesta gdje će se instalirati drugi dio sustava. Škola je također dobila poziv da učenici 7. i 8. r. u sklopu terenske nastave na proljeće posjete ogledno ekoimanje Vukomerić. Aktivnosti škole predstavljene su na cijeloj stranici Školskog lista, zapravo podlistka Novoga lista koji izlazi utorkom, pod naslovom „Čuvari prirode i promotori zdravog života“.

Učenica Petra Stanković radi intervju s Draženom Šimlešom kojim škola konkuri na međuopćinskom Lidranu, a u Modroj lasti br. 8 izlazi tekst o našem projektu pod naslovom „Vjetar u leđa“.

Dan planeta Zemlje obilježili smo pokaznim predavanjem za učenike 8. i 7. r. o korištenju obnovljivih izvora energije u svakodnevnom životu. Učenici su vidjeli kako izgledaju, jednostavno se sklapaju i koriste solarni paneli, solarna kuhala i mala vjetrenjača. Demonstratori i predavači bili su suradnici na projektu male školske vjetrenjače dr. Vladimir Lay i dr. Dražen Šimleša. Prilikom sastavljanja i stavljanja u funkciju modela vjetrenjače učenik 8. r. Hrvoje Mikić uspješno je primijenio svoja znanja stečena tijekom projekta.

Učenici su saznali da u srednjim školama već postoji izborni predmet „obnovljivi izvori energije“, a Karlovačka županija sudjeluje u sufinanciranju projekta „poticanja obnovljivih izvora energije kod fizičkih osoba“. Nekima je to bio poticaj da razmišljanja o nastavku školovanja usmjere u pravcu korištenja obnovljivih izvora, a drugima da s mogućnostima proizvodnje energije, pa tako i uštedama, u kućanstvima upoznaju svoje roditelje.

U svibnju smo posjetili Reciklirano imanje Vukomerić, centar znanja za održivo življenje i permakulturu. Vidjeli smo u nizu primjera kako ljudi mogu zadovoljavati svoje potrebe a da ne iscrpljuju prirodne resurse: kuća od prirodnog materijala – drvo, iznutra izolirana ovčjom vunom, kuća izvana izolirana blatom i slamom, struja iz vjetra, grijanje korištenjem sunčeve topline i svjetlosti, klimatizacija pomoću zelenog krova zasađenog biljkama, biljni pročistač otpadnih voda, zemljana terasa građene od starih autoguma, biovrt...

Konačno smo, 29. svibnja, dočekali da mala vjetrenjača pred školom okrene svoja krilca na vjetru i proizvede prve kilowate električne energije. Instalirali su je ZMAG-ovac (iz Zelene mreža aktivističkih grupa) Bruno Motik i FER-ovac Faton Berzati. Od njih smo saznali da je sustav s vjetrenjačom postavljen u još desetak škola u Hrvatskoj.

Vjetrenjača ima pet elisa koje pokreće vjetar. One pak energiju vjetra pretvaraju u mehaničku energiju koju generator pretvara u električnu. U generatoru se nalazi regulator napona kako ne bi došlo do preopterećenja. Stvara se istosmjerna struja jačine 12 V koja žicom dolazi do akumulatora, gdje se pohranjuje. Akumulator je spojen na pretvarač koji pretvara istosmjernu struju od 12 V u izmjeničnu struju od 220 V, tj. na napon gradske mreže. Kada se akumulator napuni, pretvarač nam pokazuje postotak količine naboja u akumulatoru i po tome znamo kada možemo koristiti uređaje prikopčane na energiju iz vjetrenjače.

Hrvoje Mikić i Karlo Mateša, 8. r.

Vijest je odmah zainteresirala medije pa smo se ubrzo našli na portalu Radio Mrežnice, stranicama Večernjeg lista... Bit će ih još, kao i škola koje će na našem primjeru učiti. Mi nastavljamo dalje, vjetrenjača je potaknula nove ideje, ali o tome sljedeće školske godine...

DJECA I MLADI SPOSOBNI SU ZA PUNO VIŠE

Ubrzo nakon uručjenja nagrade riječkog Novog lista i INA-e za projekt male pokazne školske vjetrenjače, u prosincu su našu školu posjetili suradnici na projektu dr. Dražen Šimleša i dr. Vladimir Lay iz Zagreba. Obojica su već u javnosti poznati kao zeleni aktivisti s iskustvom na projektima koji imaju za cilj održivi razvoj i očuvanje okoliša. Zajedničkim obilaskom škole i razgovorom s članovima projektnog tima učinili smo prvi korak ka ostvarenju naše ideje o školskoj vjetrenjači. Odredili smo tehničke detalje – gdje ćemo je postaviti i čemu će služiti dobivena struja te saznali još ponešto o obnovljivim izvorima energije. Dogovorili smo posjet učenika 7. i 8. razreda oglednom ekoimanju u Vukomeričkim goricama na proljeće. Dr. Dražen Šimleša, koji je prvi put posjetio našu školu i naš kraj, odmah je pristao dati intervju za školski list Barilko.

- Kako pomirujete u sebi znanstvenika i aktivista?

• Normalno. Jedno gura i podupire drugo i obrnuto. Znanstvenik u meni njuška i istražuje, a aktivist se bori i zagovara promjene. Znanstvenik uvijek želi sve provjeriti i ima pravo preispitivati aktivista da ovaj ne govori bez veze, a aktivist pazi na znanstvenika da se ne zatvori u svoju toplu sobu i postane sam sebi svrha.

- Što smatrate svojim najvećim uspjehom u znanosti, a što u društvenom djelovanju?

• U znanosti zasigurno rad na ekološkom otisku kojim se mjeri naš utjecaj na planet i druge ljude. U društvenom djelovanju je bez konkurencije to što sam već nekoliko godina dio priče stvaranja ekološkog edukacijskog centra Reciklirano imanje, gdje i sebi gradim prostor za život. I dalje mi ostaje dovoljno energije i vremena da se uključim u neke javne kampanje i proteste, od kojih je meni posebno bitna bila borba za Varšavsku ulicu u Zagrebu.

PRVI KORAK

- Bacite nakratko pogled unazad i recite što Vas je usmjerilo prema ekologiji?

Kineska poslovice kaže da *i najduži put započinje prvim korakom*. Problem je što mi često nismo svjesni da već i prvim korakom započinjemo veliko putovanje. Možda je bitno što sam svoje rane godine života provodio u Bjelovaru i što sam odrastao okružen vrtom, zelenilom i životinjama. Poslije su mi prepričavali kako bih uvijek pratio didu ili baku po vrtu i sijao sjeme gdje su mi rekli ili zalijevao malom kanticom. Znači, uvijek sam se volio *zmazati*©. Jako me ohrabivala i profesorica iz sociologije u mojoj II. Gimnaziji. Nedavno smo na Recikliranom imanju imali javno čitanje moje maturalne radnje na temu zaštite okoliša i dobro se nasmijali što sam sve tamo piskarao.

- Zahvalni smo Vam što nam pomažete u našem projektu male vjetrenjače. Kakva su Vaša iskustva sa sličnim projektima?

• Ovisi od škole do škole. Tu baš vidite kakav je školski kadar i atmosfera u školi. Ne poklanjamo školama igračke ili umjetničke instalacije. Neki to ne shvate ozbiljno i ne brinu se za sustave. Ako vam nešto stoji na krovu, svako toliko trebate to obići i provjeriti je li sve u redu, a posebno ako vam to daje struju. Imali smo slučaj u jednoj školi da je u *điru* s ravnateljicom jedan *lokalac* uzeo cijeli sustav i odnio ga sebi doma. A opet, imamo priče gdje su škole još dodatno pojačale sustav i unaprijedile i ono što smo mi ostavili. I rade super s djecom i educiraju ih. Velim, stvarno se vidi po odnosima u školi kako će se odnositi i prema projektima ovog tipa. Vaša škola će ući u ovaj dio priča gdje se to dalje plodi i generira nove ideje i projekte.

- Radite i kao profesor na Hrvatskim studijima. Jesu li mladi dovoljno upoznati s ekološkom problematikom?

• Nisu, barem ne onako kako bi trebali biti. Uglavnom je to površno i odnosi se na one najmanje stvari tipa *ne bacaj smeće na cestu* ili *zatvori pipu dok pereš zube*. Ako i to, jer se to dobiva u kućnom odgoju. Ne ide se dublje, premda danas postoje obrazovni sustavi koji djeci i mladima na njima zanimljiv način objasne kako je sve u prirodi povezano i spojeno u jednu cjelinu, u jedan sustav, i kako smo i mi dio toga, te kako bismo da razmišljamo i djelujemo tako umreženo i povezano imali veće šanse za održivi razvoj. Mi smo sve porazbacali i izolirali kao da ekonomija, priroda i društvo, klima, bioraznolikost, ljudska prava i drugo nisu povezani i dio istog problema, ali i rješenja. Time i podcjenjujemo djecu i mlade. Oni su sposobni za puno više nego ih mi učimo. Ili još točnije nego kako ih mi učimo.

- Jeste li pesimist ili optimist u pogledu budućnosti našeg planeta?

• Ništa od toga dvoga. Na budućnost planeta ne gledam u okvirima pesimizma ili optimizma, već u okvirima borbe i zalaganja za bolju budućnost. Biti će onakva kako danas živimo, kakvom je pripremimo. Znači, bilo bi čak bolje pitanje kako danas živimo, a ne kakva će biti budućnost. Po svemu što znam moj mi mozak kaže da budem pesimist, a po svemu što osjećam moje mi srce kaže da budem optimist. To ti je spoj kao ono prvo pitanje sa znanstvenikom i aktivistom.

UČITE POVEZIVATI

- Jesu li filmovi o ekološkim katastrofama poučni ili čista zabava ?

• Filmovi o ekološkim katastrofama su glupi, da ne upotrijebim jaču riječ, jer umjesto da educiraju, samo cijelu stvar *izbanaliziraju* ili, što je još češće, šire strah pa ostajemo blokirani i pasivni. Postoje brojni dokumentarni filmovi o zaštiti okoliša i borbi za planet koji puno bolje informiraju, ali nas i animiraju da poduzmemo nešto.

- Koji je idealni scenarij za budućnost čovječanstva? Besplatna energija iz obnovljivih izvora? Automobili na vodu? Električni automobil hrvatske proizvodnje? Čemu se nadate?

• Nema idealnog scenarija i to mnoge brine, jer svi očekuju neke kratkoročne pakete. Rješenja koja spominješ, a i mnoga druga koja vezujemo za područja održivog razvoja, sva su dio iste duge koja će trebati stajati iznad nas u kretanju prema boljem i pravednijem svijetu. Ali nema univerzalnog pravila i lijeka koji vrijedi za sve. Hrvatsku vidim kao zemlju u kojoj je nemoguće ostvariti održivi razvoj bez većeg ulaganja i proizvodnje s resursima koje imamo, a to su čitav niz obnovljivih izvora energije (sunce, vjetar, biomasa...) i tlo kao sve bitnijim resursom s obzirom na to koliko hrana postaje skupa. I, jasno, trebamo naučiti biti manje rastrošni. To je boljka cijele naše civilizacije, pa ni mi tu nismo iznimka. Potrošački sustav kakav sada slavimo nije samo nepravedan (prema ljudima čije resurse uzimamo ili budućim generacijama kojima ostavljamo eko sustav slabije kvalitete) već i neodrživ.

- Hoćemo li živjeti u selima od prirodnih materijala, npr. od slame ili u neboderima od stakla i betona? Kako pomiriti potrebu za životom u čistom okolišu s višim životnim standardom?

• To je lažna dilema. U nekim od najrazvijenijih zemalja na svijetu kuće od prirodnih materijala, pa i od balirane slame, grade se u gradovima. Grade ih građevinske kompanije, a ne *zmazani* znanstvenici i hipici, kakvi smo mi na imanju☺. Znači, ima mjesta i potreba za sve. U Nizozemskoj se grade višekatanice, u Danskoj škole. Nije to iluzija ili utopija. Vaš kraj i škola je super primjer. Zamisli samo, sve što imate ovdje - ovu prirodu, rijeke, stari grad, lokalne priče i tradiciju - sklopiti s novim znanjima i tehnologijama na korist svih. I ljudi koji tu žive, i prirode i stanja u okolišu, i budućih generacija. Nama trebaju ljudi koji to mogu spojiti i provesti u djelo.

- A što mislite da bismo mi mogli napraviti?

• Vi prije svega možete i trebate učiti i istraživati da se osigurate znanjem, znatiželjom, željom za novim, da imate svoj stav i da se ne date manipulirati. I učite povezivati stvari i procese, jer ćete na taj način vježbati razmišljanje na koji način održivi i uravnoteženi sustavi funkcioniraju. Imate divan kraj oko sebe. Što je bolje nego raditi na tome da ga iskoristite za poboljšanje svog života na održivi način. To vrijedi i za velike i male, i stare i mlade. Svi se trebamo tome vježbati i učiti.

- Vaš životni moto ili poruka za kraj?

• *Never give up.*

- Hvala!

• Volio bih živjeti na Recikliranom imanju jednog dana, jer način na koji smo ga dizajnirali i na koji ga gradimo može ponuditi ispunjen i kvalitetan osobni život, ali i osjećaj pripadanja nekoj ideji i zajednici te kontakte s puno ljudi koji dolaze na imanje da nešto nauče.

Razgovarala: PETRA STANKOVIĆ, 8. r.

GLOBE

GLOBE skupina je tijekom ove školske godine svakodnevno mjerila temperaturu zraka, a dobivene podatke smo unosili u GLOBE sustav. Osim temperature zraka, učenici su mjerili

su i pH, te padaline.

Kao gosti smo sudjelovali u Globe natjecanju u OŠ Dubovac u Karlovcu.

Na terenskoj nastavi u NP Krka članovi GLOBE-a upoznali su se s različitim vrstama biljaka koje obitavaju u parku, utjecajem vremenskih uvjeta na okoliš, te padalina na razinu vode.

Posjetili su i spilju u okolici svoje škole.

Osim svega navedenog, posjetili su **Šumarsku i drvodjeljsku školu Karlovac** te sudjelovali u dvjema

radionicama. Prva je bila "**Upoznajmo meteorološki krug i AMP**" u kojoj su naučili nešto novo o meteorologiji, praćenju meteoroloških promjena, naoblaci, padalinama, vrstama oblaka i kako ih prepoznati. Na drugoj radionici "**Izrada kućica za ptice**" stručni učitelji su pokazali kako pripremiti materijal za kućicu, složiti ju, te kako, kada i zašto ju treba rastaviti i očistiti.

Učenici Globe skupine dali su svoj doprinos zaštiti prirode. Prikupljenim plastičnim vrećicama promijenili su ruho, želeći na taj način smanjiti potrošnju novih vrećica.

Voditeljica GLOBE-a Kristina Cindrić Banović

ZANIMLJIVOSTI IZ FOTOKALENDARA: GODIŠNJE DOBA: JESEN; DATUM: 25. RUJNA 2011.

Nevjerojatan prizor:
U dozrelom vinogradu
na Martinšćaku
procvjetala višnja.

FOTOOKO: Katarina
Živčić, 6. r.

SIGNALNI RAK

SIGNALNI RAK (*Pacifastacus leniusculus*) je zavičajna (autohtona) vrsta raka u Sjevernoj Americi (jugozapad Kanade, sjeverozapad SAD-a), a u Hrvatskoj je prvi puta zabilježen 2008. godine u rijeci Muri. Odnedavno je prisutan i u rijeci Korani. Nadmetanjem za životni prostor i hranu, te kao prijenosnik račje kuge, ugrožava domaće slatkovodne vrste rakova. Također, ukopavajući se u riječnu obalu mijenja njenu morfologiju.

STRANE VRSTE (alohtone), a u njih spada i SIGNALNI RAK su vrste koje se pojavljuju izvan svog prirodnog područja rasprostranjenosti, a u nova područja su došle SLUČAJNIM ili NAMJERNIM UNOŠENJEM putem ljudske aktivnosti. Ova vrsta nije ugrožena i nije zaštićena i spada u 100 najgorih svjetskih invazivnih vrsta. **Ako se ova vrsta uoči tijekom boravka u prirodi, dobro je prijaviti nalaz, a jedinke ne vraćati natrag u vodotok.**

NEGATIVAN UTJECAJ SIGNALNOG RAKA :

- ➔ Gubitak biološke raznolikosti.
- ➔ Promjene u zajednici riba.
- ➔ Oštećenje obale jer u obalama rijeka stvaraju svoja staništa.
- ➔ Često su nosioci bolesti (račje kuge), a sami od nje ne obolijevaju.

Pripremio: Darko Cerjanec, učitelj biologije

PRIČA SA SATA BIOLOGIJE

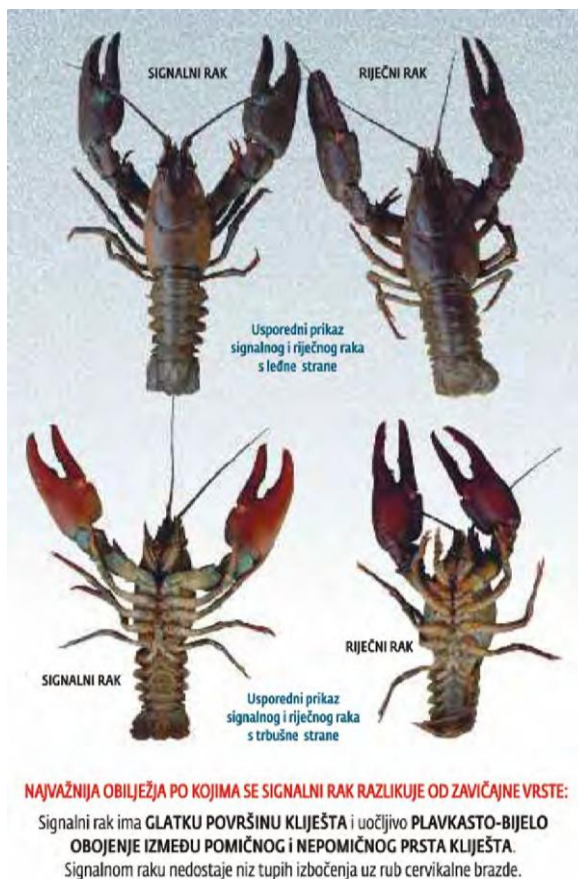
Jednog četvrtka na satu biologije, kao i svakoga četvrtka treći sat, učenici sedmog razreda pošli su mjeriti temperaturu vode. Ovaj put je bio red na Marina, Tomislava i Matiju. Pošli su mjeriti vodu i dosta su se dogo zadržali. Kada su došli u razred, Marin je držao raka u rukama. Brzo smo pošli po plastičnu zdjelu natočili vode i stavili ga unutra. Svi smo ga promatrali. Nismo znali o kojoj je vrsti riječ. Učitelj je ustanovio da je riječ o **SIGNALNOM RAKU**. Potom smo dobili akvarij za njega i stavili smo ga unutra, dali smo mu čak i ime. Zvao se **DINGO BARILOVIĆ**. Bližio se Uskrs, išli smo na praznike pa smo se brinuli kako će preživjeti. Zahvaljujući Marinu koji je dolazio u školu preko praznika i hranio ga, uspio je preživjeti neko vrijeme. Kada smo se vratili s praznika u školu, čuli smo tužnu vijest : „**ON JE UGINUO!**“ Svima nam je bilo žao zbog njegovog uginuća. ☹

Martina Župčić, 7. r.

ZAŠTITIMO DOMAĆEG RAKA

Ako vas je priča o signalnom raku zainteresirala i želite pridonijeti zaštiti domaće vrste, više možete saznati iz propagandno-edukativnog letka na internet adresi

<http://www.medjimurska-priroda.info/2010/07/rakovi-letak/>

NATJECANJE U MATEMATICI

KLOKAN BEZ GRANICA

U organizaciji **Hrvatskog matematičkog društva** u Republici Hrvatskoj održano je po četrnaesti put međunarodno matematičko natjecanje **Klokan bez granica**. Cilj natjecanja je popularizirati matematiku i omogućiti širenje osnovne matematičke kulture. Natjecanje se održalo u četvrtak, 15. ožujka 2012. u 12.30 sati u svim školama. Kao i prethodnih godina, **OŠ Barilović u suradnji sa PŠ Belaj** aktivno je sudjelovala u natjecanju s ukupno 33 učenika.

Učenici su bili podijeljeni u četiri kategorije:

PČELICE: II. razred OŠ - FILIP BANJAVČIĆ, DOMINIK STANKOVIĆ, HELENA POLOVIĆ, JOSIP ŠTANDUHAR I JURAJ ZDRAVKOVIĆ (Ukupno u natjecanju 4091 učenik.)

LEPTIRIĆI : III. razred OŠ - MARKO BELAVIĆ, ANA ŠKRTIĆ, MARIJA ŠTEFANAC, ANAMARIJA BUKOVAC, PETRA HALAR, TOMO MARČAC, PETRA BANJAVČIĆ, TOMISLAV BIŠČAN, MATEO MAGLIĆ (Ukupno 4123 učenika.)

ECOLIER : IV. I V. razred OŠ - ADIL BOŠNJAKOVIĆ, EMA LASIĆ, MARIJA SPUDIĆ, ANTONIO GOJAK, FILIP MIKIĆ, TOMISLAV ŠTEFANAC, ANDREJA DUJAM, ADRIJAN MATEŠA, ANTONIO BIŠČAN, BARBARA DOBRINIĆ, ANTONIA GOLDAŠIĆ, NIKOLINA KASUNIĆ I MATEO STANKOVIĆ (Ukupno 6917 učenika.)

BENJAMIN : VI. I VII. razred OŠ - MATIJA NOVOSEL, LUKA MATEŠA, KRISTINA ŠEKETA, PETAR DOBRINIĆ, MARIN MEJAŠKI I PETAR RUŠA (Ukupno 5426 učenika.)

Pohvala svim učenicima, posebno **Marku Belaviću** koji je ostvario uspjeh i ušao u 10% najboljih u svojoj skupini te osvojio knjigu.

Učenici **Ana Škrtić, Marija Štefanac i Matija Novosel** osvojili su utješne nagrade.

Ostalim učenicima želim više sreće drugi puta.

Sljedeće godine natjecanje će biti održano **14. ožujka 2013.godine**, s početkom u **12 sati i 30 minuta**.

Pripremila: Ivana Tuškan Mihalić, učiteljica matematike

TEHNIČKA KULTURA

Od 27. do 29. ožujka u Primoštenu je održano 54. državno natjecanje iz tehničke kulture. Trostruki županijski pobjednik **Karlo Mateša** plasirao se na 6. mjesto u području fotografije. U toj kategoriji nastupilo je 25 učenika.

Natjecanje iz TK je vrlo zahtjevno budući da se sastoji od testiranja teoretskog znanja iz šireg tehničkog područja, izrade praktičnog rada i usmene obrane rada.

Na završetku, Karlo je sudjelovao u radionici oslikavanja majica i ukrašavanja kišobrana.

U našoj školi u siječnju je održana radionica na temu Izrada maketa strojem UNIMAT1-BASIC.

Stroj je prilagođen za siguran rad s djecom, a može raditi kao ubodna pila, tokarilica, bušilica i brusilica. Njime će makete moći izrađivati učenici koji će pohađati izbornu nastavu iz tehničke kulture. Ujedno je za tu potrebu škola omogućila kupnju dva uređaja za graviranje drva.

Početkom svibnja u Autoklubu Karlovac je održano županijsko natjecanje **Sigurno u prometu** u kojem su sudjelovali učenici 5. razreda **Nika Marčac, Marija Spudić, Nikola Brozić i Domagoj Krivačić**.

Sudjelovalo je oko 100 natjecatelja.

Učenik **Domagoj Krivačić** je nagrađen za osvojeno 5. mjesto.

Pripremio: učitelj tehničke kulture Predrag Novković Mihalić

TALIJANSKI JEZIK

UČITELJICA: JELENA RIMAY

IV. RAZRED PŠ BARILOVIĆKI LESKOVAC: IVANA KOKOT

V. RAZRED: ANTONIO ERIĆ, EMA LASIĆ, NIKA MARČAČ, FILIP MIKIĆ

VIII. RAZRED: LORENA MATEŠA, ANA MILAS, PETRA STANKOVIĆ

Ivana, IV. razred

Lorena, Ana i Petra, VIII. razred

Nika, Ema, Filip, Antonio, V. razred

Buon giorno a tutti!!!! Nova školska godina donijela nam je i novu učiteljicu talijanskog jezika **Jelenu Rimay** koja nas s veseljem podučava talijanskom jeziku: „Zaista mogu reći da sam uživala u svom poslu jer su moji učenici učili lako, napredovali brzo, bili su dobri, pristojni, vrijedni, veseli, znatiželjni, otvoreni.“

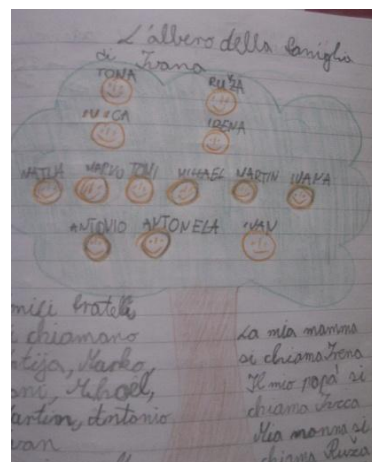
Iznimno smo ponosni na učenice **Lorenu Matešu** i **Petru Stanković** koje su sudjelovale na školskom natjecanju iz talijanskog jezika te su se plasirale također i na **Županijsko natjecanje iz talijanskog jezika** za čiju je organizaciju i provedbu po prvi put bila odgovorna naša škola. Isto tako se nadamo da će naše talijanske snage pokazati svoje znanje sudjelujući na nekim budućim natjecanjima.

Zajedno smo učili, pjevali, crtali i istraživali Italiju i talijanski jezik kako bismo lakše zapamtili pojedine tematske cjeline vezane za svakidašnji život i naučili nepoznate nam riječi.

La festa della mamma, Ema Lasić

L'appartamento:
Antonio, Ema, Filip i Nika

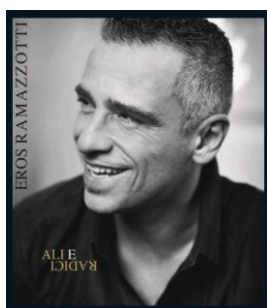
L'albero della famiglia, Ivana Kokot

Sudjelovali smo i na Božićnoj priredbi s igrokazom **Natale** i popularnom pjesmicom **Jingle bells, Jingle bells**, ali u talijanskoj verziji.

Jingle bells, Jingle bells
Papà Natale andrà, con la
slitta d'annunciar la notte
di Natal.
Jingle bells, Jingle bells
Lui si fermerà, e dai bimbi
poveri i doni lascerà.

Zajedno smo istraživali i učili o talijanskoj kulturi i civilizaciji te izdvajamo nekoliko isječaka zanimljivih radova naših učenica osmog razreda:

Eros Ramazzotti: Uno dei cantanti di maggiore successo nel panorama della musica leggera e nel pop a livello mondiale. Il 3 febbraio 1984 partecipa al Festival di Sanremo con il brano *Terra promessa*. Il suo primo album *Cuori agitati* viene inciso anche in lingua spagnola con il titolo *Almas rebeldes*. È uno dei più importanti cantautori italiani. I suoi album più conosciuti sono: *Cuori agitati*, *In certo momenti*, *Musica è*, *In ogni senso*, *Dove c'è musica*, *Calma apparente*, *Ali e radici...*¹

Petra Stanković

LE MIE ULTIME VACANZE

Le mie ultime vacanze erano bellissime. La maggior parte del tempo libero ho passato con i miei amici nuotando nel fiume Korana. Dopo sono andata al mare sull'isola Krk con i miei genitori. Il mare era bello e caldo. Eravamo sull'isola di Krk una settimana, ma questo già era troppo per me perché mi mancava la casa e il bel fiume Korana. Faceva bel tempo e così potevamo fare il bagno ogni giorno. Alla fine posso dire che le vacanze sono passate velocemente e in settembre di nuovo tutti eravamo già a scuola. Ricorderò per sempre quelle belle giornate estive.

Lorena Mateša

Laura Pausini: è la cantante italiana nata nel 1974 a Faenza. La sua carriera comincia con la canzone *La Solitudine* al festival di Sanremo. Tante volte registra le canzoni in spagnolo, portoghese, inglese e francese. Il suo primo album in inglese si chiama *From the inside*. È la prima donna in Italia che ha vinto un Grammy.

Ana Milas

¹ Za pomoć oko prijevoda obratite se našim autoricama Petri, Loreni i Ani ☺

VATRU GASI, BRATA SPASI

Ekipa mladeži DVD-a Barilović od 6 do 12 godina osnovana je 2009. godine na inicijativu novog vodstva u društvu. Iste godine odlaze na dva natjecanja i osvajaju drugo mjesto na međunarodnom natjecanju u Jurovskom Brodu i prvo mjesto na kupu „4 rijeke“, jednom od najstarijih i najvećih natjecanja u županiji, a i šire. Time se upisuju u povijest DVD-a Barilović kao najuspješnija mlada ekipa .

Na slici se nalaze (slijeva nadesno): Matija Trgovčić, Filip Milinković, Martina Župčić, Iva Krajačić, Dominik Peraković, Luka Dobrinić, Tomislav Dobrinić, Valentina Župčić, Mirko Bižić, Jakov Milinković, Domagoj Krivačić i Josip Dobrinić.

Ali time uspjesi mlade ekipe ne prestaju. Nakon pauze u 2010. koja se dogodila jer nekoliko članova više nije moglo nastupati budući da su navršili 13 godina, ekipa se ponovno okuplja u 2011. godini. Znatno pomlađena, kreće u pohode na nova odličja i bodove u županijskom kupu. U početku je bilo teško, ali stalnim vježbanjem i upornošću iz natjecanja u natjecanje postajali su sve bolji da bi na zadnjem natjecanju prošle godine, popularnom kupu „4 rijeke“ u Karlovcu, osvojili treće mjesto.

Na prvom ovogodišnjem natjecanju, na otvorenom kupu Grada Senja, osvojeno je 2.mjesto. U idućim mjesecima očekuje ih još dosta natjecanja diljem županije. Cilj je na svakom biti među prve tri ekipe i na kraju ukupno pobijediti u županijskom kupu i plasirati se na državno natjecanje.

Na kraju treba napomenuti da je na svim natjecanjima (prije i poslije) jako pozitivna i vesela atmosfera među članovima mlade ekipe: ima tu igre, zabave, posjeta Danima piva, kupanja u Korani, moru, nerijetko se navečer roštilj napravi pa se svi skupa opustimo i uživamo.

Zajednička fotografija s malim pobjednicima

Ekipe mladeži DVD-a Barilović od 2009. do sada činili su: Josip i Luka Dobrinić, Martina, Valentina i Tomislav Župčić, Jakov Milinković, Dominik Peraković, Marin Mejaški, Matija Trgovčić, Dominik i Domagoj Krivačić, Mirna, Nika i Tomo Marčac, Tomislav Bišćan, Željko i Marija Spudić, Marko Marčinković. Uz voditelje Lorenu Župčić (voditeljicu), Ivu Mejaškog (dozapovjednika DVD-a Barilović) i Tomislava Dobrinića (predsjednika Društva), važno je napomenuti da članovi ove ekipe nisu samo iz Barilovića nego iz raznih dijelova, odnosno sela naše općine. Jako smo ponosni na to jer smo uspjeli motivirati i zainteresirati djecu koja žive izvan mjesta Barilović da se priključe našem Društvu i pomognu u ostvarenju ovih hvalevrijednih rezultata.

Pripremio: predsjednik DVD-a Barilović Tomislav Dobrinić

KUTAK ZA SPORTSKI TRENUTAK

OBILJEŽAVANJE OLIMPIJSKOG DANA

Već na samom početku ove školske godine u rujnu, imali smo aktivnost vezanu za sport. Obilježili smo Olimpijski dan. Učenicima viših razreda pridružili su se i učenici razredne nastave matične škole.

Nakon kratkog predavanja o povijesti i važnosti Olimpijskih igara te našim sportašima koji su sudjelovali na Olimpijskim igrama predstavljajući Hrvatsku, napomenula sam djeci kao njihova učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture da je jedan od najljepših mota Olimpijskih igara: Važno je sudjelovati, a ne pobijediti!! Isto tako sam istaknula važnost fair playa u bilo kom sportu i igri, pa tako i kod nas u školi.

Nakon predavanja organiziran je kviz, u kojem su učenici sudjelovali grupno, po razredima. Odgovarali su na pitanja koja su bila vezana uz prethodno predavanje, a 7. razred je na tom kvizu skupio najveći broj bodova te osvojio priznanje.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U STOLNOM TENISU

Krenuli smo prvo sa Županijskim natjecanjem, koje se održalo 13.03.2012. godine u Dugoj Resi, točnije u stolnoteniskom klubu Antun Tova Stipančić. Nasu školu i Školski sportski klub su predstavljali: Karlo Mateša, Luka Mateša i Petar Dobrinić. Osvojili smo prvo mjesto te tako izborili ulazak u Međužupanijsko natjecanje.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U NOGOMETU

I ove godine su dječaci naše škole sudjelovali u Županijskom natjecanju iz nogometa koje se održalo u OŠ Vladimir Nazor u Dugoj Resi 16.03.2012. godine. S nama su u skupini bile još sljedeće škole: OŠ VLADIMIR NAZOR, OŠ IVAN GORAN KOVAČIĆ, OŠ NETRETIĆ i OŠ GENERALSKI STOL. Na tom natjecanju smo osvojili jedan bod, kao i OŠ Generalski Stol.

ŠKOLSKO NATJECANJE U GIMNASTICI

SVI SU NAPREDOVALI

Već drugu godinu za redom održava se naše školsko natjecanje u gimnastici. Ove godine je bilo održano 23.03.2012. I kao i prošle godine u njemu su sudjelovali gotovi svi iz matične škole. Učitelji, ravnateljica i pedagoginja, te tehničko osoblje i ostali učenici bodrili su naše gimnastičare. Kako se ostvarila lijepa suradnja s Gimnastičkim klubom Sokol iz Karlovca, oni su nam kao i prošle školske godine bili od velike pomoći u pripremama te suđenju na samom natjecanju. Većina naših gimnastičara su učenici nižih razreda, a ukupno ih ima 24, od toga 12 djevojčica i 12 dječaka. Natjecanje smo započeli sviranjem himne, a završili podjelom diploma svim natjecateljima za sudjelovanje i uručenjem medalja najboljima u obje kategorije. Svi gimnastičari su vrlo vrijedno vježbali i pripremali se za natjecanje, te su svi napredovali u odnosu na prošlu godinu, no samo prvih pet kod djevojčica i dječaka nas je moglo predstavljati na županijskom natjecanju iz gimnastike. I ovaj puta se zahvaljujem svim učiteljima koji su mi pomogli u organizaciji, te našem fotografu Karlu Mateši koji je svojim fotoaparatom zabilježio ovaj događaj.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U GIMNASTICI

Dana 26.03.2012. godine sudjelovali smo na Županijskom natjecanju iz gimnastike koje se održalo u OŠ Grabrik u Karlovcu. Učenici koji su predstavljali našu školu su bili sljedeći:

DJEČACI:

Antonio Vrataric (zlatna medalja na školskom natjecanju)

Tomislav Župcic (srebrna medalja na školskom natjecanju)

Domagoj Krivačić (brončana medalja na školskom natjecanju)

Tomislav Štefanac (4. mjesto na školskom natjecanju)

Tomo Marčac

Martin Štefanac (oba sa istim brojem bodova su zauzela 5.mjesto na školskom natjecanju)

DJEVOJČICE:

Antonija Polović (zlatna medalja na školskom natjecanju)

Andreja Dujam (srebrna medalja na školskom natjecanju)

Slađana Dmitrović (brončana medalja na školskom natjecanju)

Katja Jozić (4.mjesto na školskom natjecanju)

Karla Belavić (5. mjesto na školskom natjecanju)

Dječaci su ekipno postigli odlično treće mjesto i brončane medalje, a djevojčice su bile u puno većoj konkurenciji također vrlo dobre s osvojenim sedmim mjestom.

Ove godine je s nama u pratnji išla učiteljica razredne nastave Anka Grman.

MEĐUŽUPANIJSKO NATJECANJE U STOLNOM TENISU

Međužupanijsko natjecanje u stolnom tenisu je bilo prepuno uzbuđenja. Ove godine je ono održano ponovno u Dugoj Resi 19.04.2012. godine.

Sastav naše momčadi je naravno bio isti. Sve pojediniosti o poluzavršnom, tj. međužupanijskom i isto tako završnom, tj. državnom natjecanju možete pogledati na stranicama Hrvatskog školskog sportskog saveza.

Nakon mečeva prepunih iznenađenja i uzbuđenja, naši momci su izborili prvo mjesto u skupini Zapad te tako odveli svoj Školski sportski klub i našu školu na državno natjecanje.

DRŽAVNO NATJECANJE U STOLNOM TENISU

Kako se može vidjeti, iz povijesti pobjeda na prethodnim natjecanjima, i to prvo mjesto na Županijskom pa na Međužupanijskom natjecanju, Karlo, Luka i Petar su zaslužno izborili odlazak na Državno natjecanje svih školskih sportskih klubova.

Osim natjecanja iz stolnog tenisa za djevojčice i dječake, iz svih naših županija došli su učenici koji su se natjecali u raznim sportovima.

Ove godine natjecanje je bilo organizirano u Poreču, i to od 2. do 4. 05. 2012.

Ovaj puta nam je u vrlo tijesnoj igri izmakao odlazak u poluzavršnicu od šest ekipa s kojima smo se natjecali. Ali kao što su nam napomenuli na otvaranju igara, već sam dolazak na državno natjecanje velik je uspjeh, a i nagrada.

Ovo je za mene kao voditeljicu a i za Karla, Luku i Petra bilo novo i vrlo lijepo iskustvo. I ja sam kao učiteljica bila vrlo ponosna na sportsko i ne samo sportsko ponašanje svojih đaka koji su predstavili ostalima svoju školu, OŠ Barilović.

ŠKOLSKO NATJECANJE U NOGOMETU I MINI ODBOJCI

Dana 06.06.2012. u školi se kao i prošle godine održalo školsko natjecanje u dva sporta, i to nogomet (uglavnom za dječake, makar je bilo djevojčica koje su igrale sa svojom razrednim kolegama) i mini odbojka za djevojčice.

U organizaciji natjecanja u nogometu, svakako želim kao učiteljica istaknuti veliku pomoć, kreativnost i inicijativu šestog razreda naše škole.

I ove godine nam je došao suditi nogomet volonterski, sportaš i nogometni trener Karlo Luketić.

Što se tiče rezultata u nogometu, prvo mjesto je osvojila momčad a iz šestog razreda, a drugo mjesto opet šesti razred i to ekipa c.

U odbojci je bilo vrlo uzbudljivo i bez obzira na osvojena mjesta utakmice su bile vrlo izjednačene i uzbudljive za gledanje.

Pohvaljujem sve ekipe, a posebno najmlađu ekipa petog razreda koja je po prvi puta igrala na školskom natjecanju.

Pobjednice ovogodišnjeg natjecanja su djevojčice sedmog razreda s daleko najuvjerljivijom pobjedom, bez ijednog izgubljenog seta. Za drugo mjesto se vodila borba u tri seta između šestog i osmog razreda, a četvrte su djevojčice petog razreda koje su se kao što sam rekla hrabro borile.

Zahvaljujem se našoj asistentici Andreji koja je zajedno s Marijom bila za zapisničkim stolom i vodila rezultate.

Dakle, vidimo se nagodinu.....

Kao i svake godine, učenici naše škole sudjelovali su na raznim natjecanjima. S ponosom mogu istaknuti da se naši učenici ističu svojim izuzetnim ponašanjem i sportskom i fair play borbom gdje god su predstavljali našu školu. Ja im kao njihova učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture i voditeljica Školskog sportskog kluba čestitam na svim njihovim rezultatima u ovoj školskoj godini.

Pripremila: Mirjana Erdeljac Cunha, učiteljica TZK

ODBOJKAŠKI TURNIRI

Nakon nekoliko odbojkaških susreta u Crikvenici između škola Barilović, Netretić i Vladimir Nazor iz Duge Rese rodila se ideja o odbojkaškom susretu između škola naše županije. Ravnateljica Vesna Car i tajnica Andreja Štefanac šalju mail prema 12 srednjih i 28 osnovnih škola. Neki su iznenađeni, a neki spremno okupljaju ekipe pa su se tako na prvom odbojkaškom susretu okupile ekipe OŠ Vladimir Nazor iz Duge Rese, OŠ Švarča, OŠ Cetingrad, OŠ Katarine Zrinski iz Krnjaka, OŠ Netretić i Mješovita industrijsko obrtnička škola iz Ogulina, koja je i pobijedila. Osvojili su pobjednički pehar i tortu u obliku odbojkaškog igrališta, ali i obavezu da organiziraju sljedeći turnir. Uz druženje, zakusku i karaoke poslijepodne je brzo proteklo, a ponedjeljak 2. travnja 2007. ostao je svima u lijepom sjećanju. Naša ekipa osvojila je treće mjesto.

Kao što su obećali, Ogulinci organiziraju drugi po redu turnir s još većim brojem ekipa. Nezaboravno druženje održalo se u srijedu 4. lipnja 2008. Na tom susretu sudjelovao je veći broj ekipa, a pobjednici su bili domaćini.

OŠ Cetingrad se dobrovoljno javila kao organizator trećeg odbojkaškog susreta. Druženje je održano 11. svibnja 2009. g. u njihovoj PŠ Maljevac u Maljevcu ili, kako bi rekao kolega Admir Muhić, „u centru svijeta“. Nova škola, novo igralište i velik broj ekipa koje su stigle na još jedno nezaboravno druženje. Pobjednici su bili učitelji OŠ Vladimir Nazor.

Ekipe su se razigrale, pa smo već zimi 5. siječnja 2010. ponovo svi bili na okupu. U prohladnoj dvorani, ali s puno energije i žara pobjedu je osvojila ekipa domaćina.

Susret koji nam je svima ostao u lijepom sjećanju organizirala je OŠ Netretić kod svoje Područne škole Jarče Polje 8. lipnja 2010. Najveći broj ekipa (15 ili 16 škola), mnoštvo učitelja, dobro raspoloženje i još bolji domaćini recept su za nezaboravno druženje. Pobjednici su ponovno Ogulinci, ali ovaj put ekipa iz Gimnazije Bernardina Frankopana.

Gimnazija u Ogulinu organizira sad već tradicionalni šesti susret odbojkaša u subotu 11. lipnja 2011. godine.

OŠ Barilović organizira mini susret u povodu Dana učitelja 5. listopada 2011. Sudjeluju: OŠ Netretić, OŠ Vladimir Nazor iz Duge Rese, OŠ Generalski Stol, OŠ Braća Seljan, OŠ Cetingrad i OŠ Barilović. Pobijedila je OŠ Braća Seljan.

Ponovno jedan veliki susret i nezaboravno druženje u Ogulinu. Organizatori su iskusni i već provjereno dobri domaćini OŠ Obrtnička i tehnička škola. Susret se održao 25. travnja 2012. g. u novoj vrlo lijepoj i funkcionalnoj dvorani, a pobjednički tron zauzela je ekipa Šumarske i drvodjeljske škole iz Karlovca.

Na red je došlo more i deveti vikend-susret 19. i 20. svibnja 2012. g. Organiziraju ga OŠ Braća Seljan i naša županijska sindikalna povjerenica Biserka Šintiće. Ekipe su već od jutra pristizale u Selce (nekad dječje odmaralište, a sada hostel). Započeli smo s ručkom, nastavili s odbojkom u kojoj je pobijedila ekipa OŠ Braće Seljan. U večernjim satima družili smo se u Učiteljskom domu Vila Ružica u Crikvenici, uz živu glazbu. Sljedeće jutro primili smo priznanja, medalje i nagrade za sudjelovanje, a ostatak dana uživali u moru i suncu.

Foto: Miroslav Šipek, ravnatelj OŠ Braće Seljan

S nestrpljenjem očekujemo jubilarni, deseti po redu, odbojkaški susret koji će organizirati pobjednička ekipa iz Šumarske i drvodjeljske škole Karlovac.

Ukoliko se potkrala koja pogreška ili imate bilo kakvu dopunu ovog teksta, slobodno se javite na mail os-belaj-001@skole.t-com.hr. Škole organizatori dosadašnjih susreta mole se da pošalju barem zajedničku fotografiju kako bismo imali uspomenu na naša zajednička druženja.

Pripremila: Vesna Car, ravnateljica OŠ Barilović

POZDRAV OD OSMAŠA

GENERACIJA KOJA SE PAMTI
2011./2012.GOD

Nakon duge četiri godine došao je i taj dan, dan kada se i mi rastajemo, napuštamo OŠ BARILOVIĆ s osmijehom na licu. Krećemo u nove životne pobjede.

Iako u početku nismo bili složan razred, danas nam je žao što se rastajemo jer smo mnogo toga zajedno prošli. Suze, svađe, usponi, padovi, smijeh, različite gluposti, sve su to uspomene naših proteklih godina.

Drukčiji smo razred od drugih. Imamo najviše odlikaša, zaigrane dečke, učenika koji ostvaruje odlične rezultate na državnom natjecanju te ostale učenike na županijskim natjecanjima.

Znali smo *naživcirati* učitelje, naljutiti i rasplakati razrednicu. U školu smo nosili ono što je zabranjeno, činili što nije dobro. Ali jednostavno, **TO SMO BILI MI!!!** Pamtit će nas mnogi.

Sada nam na vrata kuca nešto novo, nešto drugačije i poželite nam sreću, trebat će nam!!!!!!

Vaš osmi razred!!!!

FBI- FALA BOGU IDEMO

(PREPISANO IZ IMENIKA):

Ivan Bišćan, Martina Bišćan, Antonija Bošnjak, Kristijan Bartolec, Matija Grman, Davor Grman, Anamarija Halar, Dominik Mihalić, Ana Milas, Lorena Mateša, Karlo Mateša, Marija Marčac, Hrvoje Mikić, Ivan Novosel, Monika Novosel, Petra Stanković, Lorena Šušlje

I NAŠ GLAVNI INSPEKTOR **Ivana Tuškan Mihalić**